

Çarşaf



11 AĞUSTOS 1976

SAYI: 35



250 KURUŞ

Size bir sorumuz var:

TİK-TAK

nedir?.. Cevabı
içeride bir yerdedir.

BU PİLLERLE
KALBİNİZ,
1977 SEÇİMLERİNE
KADAR DAYANMAZ
SÜLEYMAN BEY...



Patlama!

ALI ŞEVKİ Ereği tanırsınız?... Hani, şu geçen gece TV'de gördüğünüz Gençlik ve Spor Bakanı.. Meğer Demirel'e ne benzermiş.

İki tarafın seçere köklerini karıştırarak olursak, uzantıları kucaklaşıp mı, kucaklaşmaz mı, bilemem. Ama, bildiğim bir şey var: Kişinin tipi bir biraderlik ölçüsüydu. Ali Şevki Bey, biraderlik kantarında Şevket'ten de, Hacı Ali'den de ağır basardı.

Süleyman Bey'i alın.. Göbeğini tornaya verin. O, telem peyniri gerdanı; ekmek kadayıfı gibi kat kat enseyi, zımpara taşına tutun. Çıplak tepesine üç, beş tutam saç ekin.. İşte size Ali Şevki Bey.

Kelimeleri ağızda sakızlaştırmasına.. Keçi boynuzu fikirleri bir damlalık mana balı uğruna inatla çiğnemesine.. Çok şey geveleyip hiç bir şey söylememe hünerinde yıldızlaşmasına kadar, o...

Tek fark da galiba bakışlarında. Bununki ne kadar sabit ve donuksa. Ötekini, o derece oynak: Yuvarlarına sığmayan bir çift zipzip gibi...

O gece, programı sonuna kadar dinleme sabrını gösterebildiyse, Olimpiyat rezaletini nasıl hamhum şaralop'a getirdiğine yakından tanık olmuştunuzdur.

Sanki, elleri armut devşirip silkme dut gibi dökülen bizim boksörlerimiz değildir. Kaldırılıp kaldırılıp yere vurulmaktan sırtı nasır tutanlar, bizim güreşçilerimiz değil.. Vee; atlet diye bir siyatıklı aksak bacaklılar güruhunu Montreal'e gönderenler de, bizler değiliz...

Bir saati bulan eveleme gevele sonunda çizdiği ufuk, hayli pembeydi. Desteksiz atışta da Ereği cenapları, Debreli Hasan'dan başarılı...

Bilmem yanılıyor muyum? Ama utanmasa ve şu kadar milyon televizyon seyircisinin hançerleşen bakışlarını üstünde hissetmese, belki de sporda bir patlama vaa! ecekti bakanı hazretleri.

Etseydi de, hayretimizi gıcıklaştırmazdı eminim. Çünkü ömrümüz, günümüz patlamalar arasında geçiyor bizim. Çeşitli patlamaların göbeğinde, patlayan kişilerle omuz omza yaşıyoruz.

Patlayan patlayana.. Çatlayan çatlayana.. Hele, bizim iri kellelilerimizin dilinde patlamaların bini, bir para:

Turizmde patlama.. Temel atmadaki patlama.. Trafikte patlama.. Politikada patlama.. Tatilde patlama.. Rüşvette patlama.. Kaçakçılıkta patlama..

Sekste de patlama ve tabii atlama...

BİLİMDEKİ patlama da, diğer dallardan aşağı değil.. Bir gün bakıyorsunuz masanızın üstünde bir davetiye.. Hayır; ne düşün, ne nişan.. Bir konferans davetiyesi bu. Konusu mu? İmkânı yok tahmin edemezsiniz: "Kaynananızın Seks Problemlerini Nasıl Çözebilirsiniz?..."

Bunu okuyunca da, tabii kafanızın sigortaları patlıyor... Gördünüz çünkü patlamayı: İnsanın hayatındaki büyük problemi... Çözemediniz mi, demek ki kaynananız da patlayacaklardan biri...

Evet evet! Her şeyde ve her yerde bir patlama.

Gazeteleri açıyorsunuz, Turizm Bakanı Tokoğlu, bir patlama haberi veriyor:

-Bu yıl Türkiye'de, Turizm patlaması olacak. Ona uygun olarak, otel patlaması.. Ve de, yatak patlaması.

Bir başka gün, Dışişleri Bakanının dilinden, diğer patlamaların müjdesi: Paket ve şapka patlamaları...

-Takip etmekte olduğumuz "Paket Siyaseti" yürüyor.. Yunanlıların paketinde ne var bilmiyoruz.. Bizim paketimizdeki de, onlar için bir muamma. Birleşmiş Milletlerden gelecek paketler için, aynı durum söz konusu.. Sonra benim şapkam, Kissinger'in tepesine.. Onun külâhı bana!

Görülüyor ki, ortada bir paket ve şapka patlaması da vardır...

"Hay, olmaz olaydı..." demeye kalmadan; bakıyorsunuz, Çağlayangil ve Tokoğlu'nun patlaması bitiyor, Erbakan'ın başlıyor. Paket ve şapkalarından sonra, temel atma patlamaları.. Ve galiba patlamaların en korkuncu da bu. Çünkü kanser mikrobu gibi hücrelere süzülüyor, iliklere işliyor. Bu hastalığa yakalanan da, her yerde temel atma hevesine kapılıyor. Sabah yataktan bu fikirle kalkıyor. Patlama, tuvalette devamediyor. Bakanlıkta, dairede; öğle ve akşam yemeklerinde hep hükmünü sürdürüyor. Kişiyi, rüyalarına kadar izliyor. İhtimal bunun içindir ki, Necmettin Hoca, gece düşünde bile, kendini elde kazma görüyor...

FAKAT şu sıra güncel patlama, tatil konusunda.. Her evde, her işyerinde rastlıyorsunuz.. Belediye çöpçü ahırından, fırınlara ve T.B.M.M.'ne kadar.

Mecliste, dağ gibi kanun layihaları yığılmış beklerken, gelsin tatil patlaması. Doğru dürüst tatil kararı bile alınmadan T.B.M.M.'nin kapıları kilitleniyor; Haydi Allahla marla-dık... Ve, ardından yeni bir patlama: Parlamenter turistlerin gezi patlaması..

Ama farkındamısınız? Ortaya sürülenler hep tatil patlamaları: Gezi patlaması, seks patlaması, turizm patlaması gibi.. Ya, çarşı pazardaki kazık ve pahalılık? Hamdolsun, onu ağzına alan yok. Bakkaldaki patlama?.. Kasaptaki patlama?.. Manavdaki patlama?..

Onlar, karakola!...

SİMDİ, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut da kalkmış, yeni bir patlamadan söz ediyor: Buğday patlaması.. Türkiye'de bu yıl, buğday ürünü de patlama halinde imiş. Buğday stoklarını, siloların almadığı bir patlama..

Ama, "Avrupa buğdaysızlıktan kırılırken, fazlasını sat!" deseni; o, yok.. Ve ekmek fiyatları yüzünden haftalardır Ankara'nın ekmeği ile oynanmakta.

Bu ne biçim patlamadır yahu? Şimdi gel de, bu patlamalar karşısında patlama...

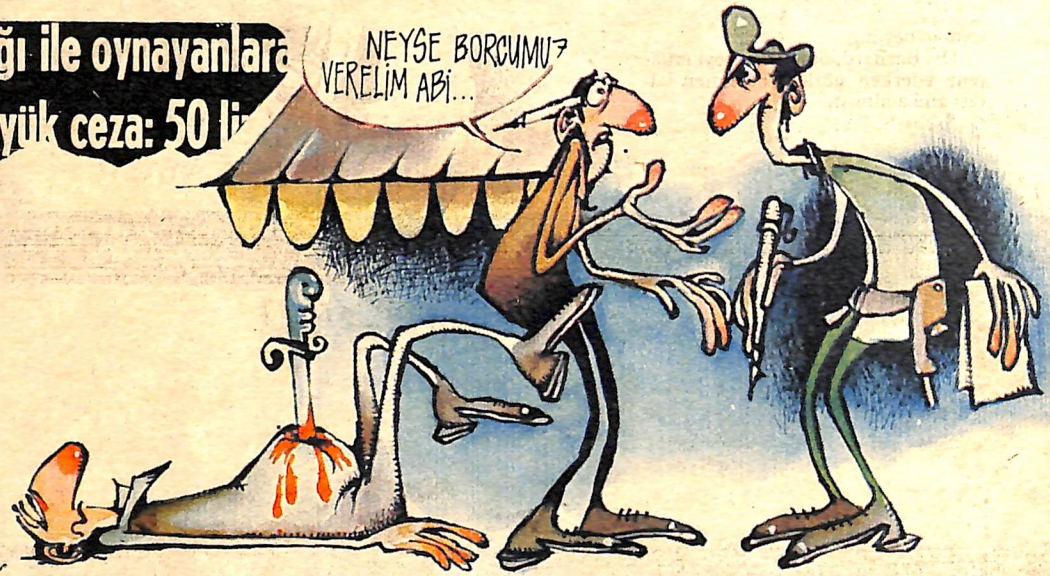
haberlerden çizgiler



EVDE KEDİ BESLEMELER SAĞLIĞA ZARARLI...



Halkın sağlığı ile oynayanlara karşı en büyük ceza: 50 lira



DALOKAY: "BEN ANKARA'NIN ANASIYIM"

YEŞİLKÖY Havalimanı Gümrük Muayene Memuru Ali Araştırmacı ile Kadri Karıştırıcı çok şaşırmışlardı.

Bunca senelik memurdular, ama böylesine antika yolcu eşyası ne görmüşler, ne araştırmışlar, ne karıştırmışlardı.

Sandık şeklindeki alüminyum bavulları açtıkları zaman içinde, kıpır kıpır kıpırdayan, yürek biçiminde bir şeyler görmüşlerdi. Hepsini de ayrı ayrı gözlerle konulmuştu. Canlıymış gibi oynuyorlardı.

Birden karşısına şişman bir zat (Sağlık Bakanı Kemal Demir) dikildi ve bağırmağa başladı:

— Ne yapıyorsunuz baylar?... Bunlar Dr. Barnard'ın bagajları!

Bavulların üzerlerini görmüyor musunuz? Birinde "Dünya Kalp Bankası" yazılı, öteki sandığın üstünde de "Kalp Bankaları Müzesi" plakası var. Dünya Kalp Bankası'ndaki ne kadar tarihî kalp varsa hepsini toplayıp memleketimize getirdi Dr. Barnard.

Şu gördüğünüz küçük sandıkta kimlerin kalpleri yok ki? Aslan Yürekli Richard'ın şanlı "Aslan yüreği!" Sayın başbakanımıza takılmak üzere özel olarak getirilmiştir!

Napoléon Bonaparte'ın kalbi... Nasreddin Hoca merhumun kalbi... Bunu da yine sayın başbakanımıza takmayı düşünüyoruz. Varsın iki kalbi olsun. Biriyle cesaret kazanır, ötekiyle dünyaya kendisini güldürür. Birinde Nazmiye hanım sere serpe oturur. Biri de Kalp Misafirhanesi olarak kullanılır. Emel Sayın gibi hatırlı misafirler için.

Daha yeni kalplerimiz de var: İşte şu zıp zıp sıçrayan, Hitler'in kalbi... Öteki Mussolini'nin kalbi. İkisi de sayın Devlet Bakanımız Türkes için. Sağına Hitler, soluna Mussolini.

Dr. Barnard kolları sıvamıştı. Ertesi günü, kalplerini değiştireceği kimseler önünde kuyruk olmuştu. Kuyruğun en ucundaki ilk hasta, Süleyman beydi...

Dr. Barnard, Süleyman beyi muayene ederken gözleri hayretten fal taşı gibi açılmıştı:

— Sayın başbakan... Göğsünüzde bir şey çarpıyor ama... Galiba siz yanlışlıkla bir manda yüreği yutmuşsunuz. Onun çarpıntılarını bu. Hem de şen bir manda yüreği... Bütün neşeniz buradan geliyor.

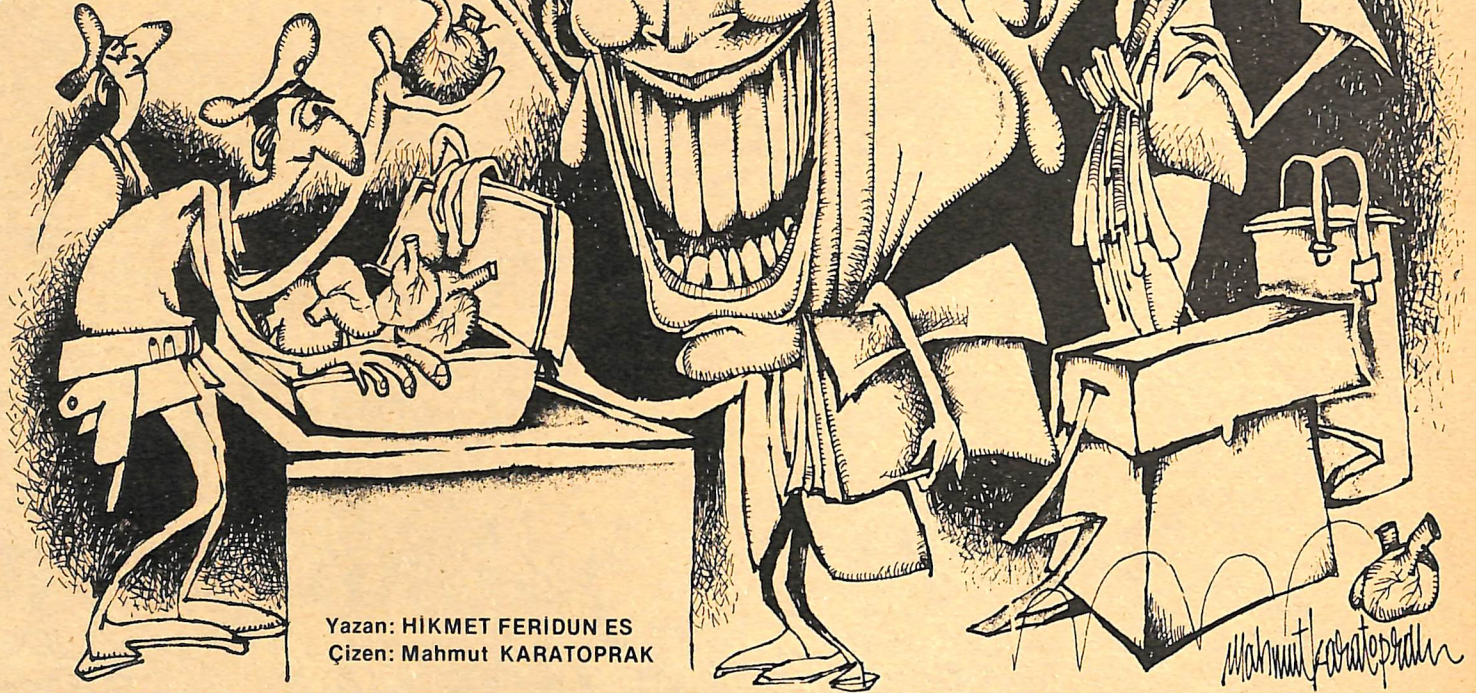
Dr. Barnard, Türkes'i evirdi, çevirdi, gözleri kocaman açıldı ve mırıldandı:

— Olamaz, olamaz! Tuhaf şey. Katiyen olamaz. Bir insan böyle yaşayamaz. Delireceğim!

Ve böyle söyleyerek bağıra bağıra bastı gitti. Gidiş o gidiş. Türkiye'de gördüklerinden keçileri kaçırmıştı Barnard...

Demirel'i muayene eden ünlü cerrah, "Siz manda yüreği yutmuşsunuz sayın başbakan!" dedi.

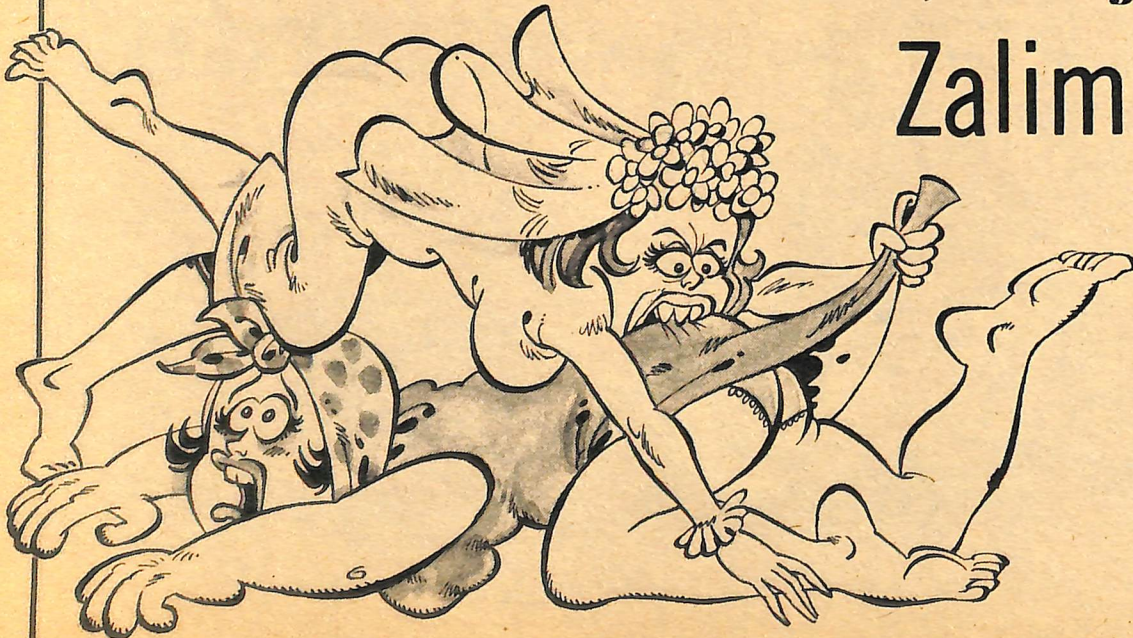
Dr. Barnard iki bavul kalple geldi



Yazan: HİKMET FERİDUN ES
Çizen: Mahmut KARATOPRAK

"Halt etme Nedim, anam yedim!" diye bar bar bağırان

Zalim gelin, kaynanasını dişledi



eve dalmış, bir kısmı da kahvede kumar oynayan oğluna haber salmıştır.

Yarısı yenmiş kaynanayı birbir güçlkle gözü dönmüş gelinin elinden kurtaran mahalleli kalan yarısını çengele asmış, kocasından iki tokat yiyen kadın ise "Halt etme Nedim, yalnız ananı yedim!" diye yaygarayı basmıştır.

Araya girenlerin gayretleriyle yatıştırılan taraflar, birbirlerinden şikâyetçi olmamışlar, diş bileye bileye evlerini boylamışlardır.

sas aletleri tarafından duyulmuştur. Deprem oluyor korkusuyla paniğe kapılan halk, gerçeği öğrenince olayın geçtiği

YILIN en kanlı ve iştahlı olayı dün akşam Zeytinburnu'nda meydana gelmiş, semti telaş ve heyecana vermiştir.

Çoktandır kaynanasına diş bileyen Aliye İşledi adındaki genç bir kadın, evde kimsenin olmadığı, karnının iyice doymadığı bir sırada, hayat pahalılığını bahane ederek kaynanasına yumulmuş, kadının acı feryatları Kandilli rasathanesinin çok has-

Bedavadan tenzilâtlı içeridedir...

*Vatandaş, on beş gün yok satıyoruz...
Bu arada en zarif kazıkları atıyoruz!*



**Külotunda
sakladığı
tabancayı
namusu
tem**

**Dikkat
ağbiler
dikkat!**

Acaba ne çıkacak?

KENDİSİNİ evlenme vaadi ile kandırıp تنها bir yere at-
maya niyetlendiğiniz bayanın külotunun içinden ne çık-
acağını bilmeden, böyle tehlikeli bir işe girişmeyiniz. Son gün-
lerde ikramiyeli külotlarımız içinden bilhassa tabanca çık-
maktadır. Kötü niyetinizi sezen kızın da bu tabancayı kullan-
mak en tabii hakkıdır. Siz onu vurmadan tabii ki o sizi vura-
caktır ve sonra her şey sizin için duracaktır.
Onun için açma her kıza niyetini, yoksa adama gösterirler
cennetini.

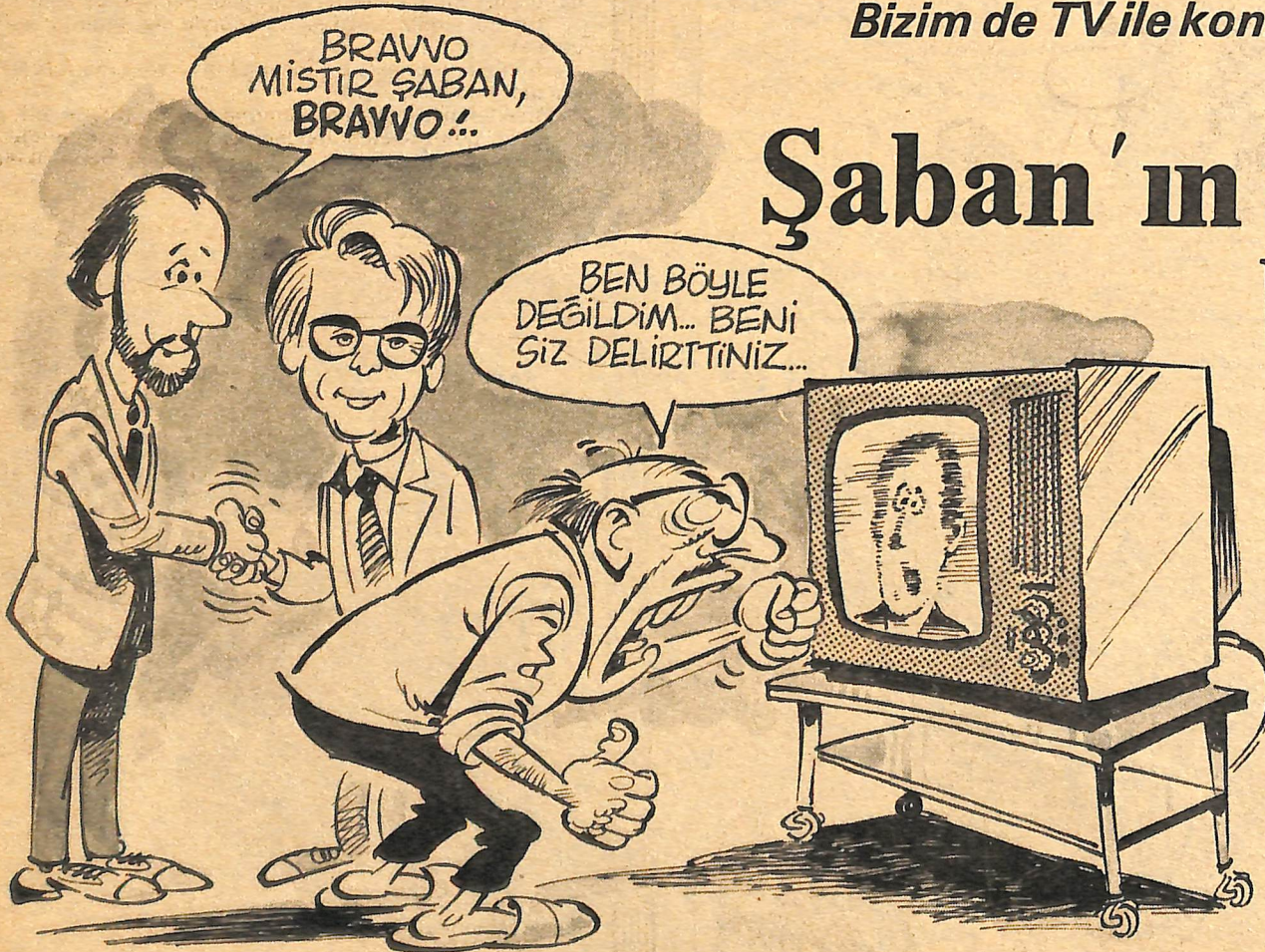
Bizim de TV ile konuşma sistemimiz var...

Şaban'ın buluşları, bilginleri coşturdu

SEYİRCİYİ televizyonuyla konuştur-
mak için yıllardır CEEFAX sistemini
geliştirmeye çalışan ünlü bilim adamların-
dan bir grup, yurdumuza gelmiş, burada
halkın zaten televizyonuyla konuşmakta
olduğunu görerek, tüm program yapımcı-
larına birer "Üstün hizmet nişanı" vermiş-
tir.

Bu harika buluşun mucidini öğrenen ve
patentini almak için Şaban beye dünyanın
parasını teklif eden heyet başkanı, "Hal-
kın ekrandaki spikerle karşılıklı söyleşti-
ğini görünce, gözlerimize inanamadık"
 demiş, "Bir de el-kol hareketleri vardı,
ama ne söylediklerini pek anlayamadık."
 diye eklemiştir.

Ser verip sır vermeyen Şaban bey ise,
gösterilen ilgiye teşekkür etmiş, televizyon
ve insan sabrı konusunda bir de uzun
nutuk çekmiştir.



da ucuz satışlarımız

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Öznur KALENDER

Takım erkek.....	999
Takım kadın.....	889
Döpi.....	779
Çocuk takım.....	669
Yirmi etek, otuz bluz, on mendil.....	559
Loden jarse.....	449
Jakarlı dubleks.....	339
Panama şapka.....	229
Kastor fanila.....	119
Kolumbo mintan.....	99
Kimbi çorap.....	89
Bonanza kravat.....	79
Asparagaz file.....	69
Paris kemer.....	59

NETİCE:
BİZ BÖYLE MANYAKÇA
TENZİLÂTTA YOKUZ...



KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Olimpiyatlarda neyi aldık?

OLİMPİYATLARDA kimine göre havayı, kimine göre civayı, kimine göre de iskelelerdeki babayı aldık. Cirit, gülle, disk ve çekic atmada da ekşi boza olmamız bütün dünyada büyük bir düş kırıklığı yarattı. Çünkü cümle âlem bilmekteydi ki, biz gerçekten iyi atarız.

Bu konuda önemli bir demeç veren Cimcoz Salyangoz: -Montreal'de hakemler, ölçü araçları ve metre boyları maalesef bize karşı ortak bir hainliğe girişti, şansımız da iyi değildi, rekortmenlerimizden biri isal, öteki de kabız olmuştu; üçüncüsünün başı, dördüncüsünün karnı ağrıyordu, dedi.

Antrenör Bekir Ventilator ise, olimpiyatlardaki ciritlerin bizimkilerden kısa, güllerin ağır, disklerin kocaman, çekiclerin de daha büyük olduğunu belirtmekle yetindi.

Ünlü spor yazarlarından Saim Mülâyim de yarışmaları eleştirirken bizim geleneksel olarak aslında bok atmakta çok üstün olduğumuzu altını çizerek, ortada üzülecek fazla bir şey bulunmadığını, takımların her türlü madalyayı alması gibi rahat alışveriş yaptıklarını açıkladı.

Güreşlerde pelvanlarımızın çok hızlı elenmeleri ayrıca dikkatleri çekti. Yabancı gözlemciler:

-Doğrusu bravo, minderde şöyle azıcık silkeledin mi, hemen eleniyorlar. Bunlardan çok güzel mantı hamuru, revani ve un kurabiyesi olur. Kanada ununun bile elenme kalitesi Türk pelvanlarımızınki kadar değildir, diye, iki sallamada çabucak toz gibi un ufak oluşumuzu beğeniyle karşıladılar.

Olimpiyada giden aslanlarımızın topu çeşitli üniversitelerde doktora öğrencisi oldukları ve ışıklı bakışlarından entellektüellik dereceleri hemen anlaşılabilir halde, bazıları hokeyin, bazıları kanonun, bazıları da el topunun ne olduğunu bilmiyorlardı. Yarışmalar sırasında bunların her birini aval-aval bakarak iyice incelediler.

MODERN pentatlonu ulusça umutluyduk. Ne çare ki aslanlarımızdan bazılarının koşayım derken pabuçları, bazılarının da yüksek atlayayım derken kasıkları çıktı. Biri de sıırıyla atlamada, sırığıyla hakemlerin yanına giderek:

-Ben şimdi bunu ne yapayım? diye sorduğu için yarışma dışı bırakıldı.

Bisikletçilerimiz tam formundaydılar. Büyük bir performans göstermeleri bekleniyordu. İlk yüze güçlü bir pedalla girdiler. Ancak otuz beşinci metrede ikisinin lastiği, üçüncüsünün de dengesi bozulup düştüğünden kafası patladı.

Olimpiyat yöneticileri aslanlarımızın değerini bildiklerinden peşlerinde daima ambulanslarla dolaşıyor, bir yerlerini kırıp sakatlamamaları için her birini sekiz doktor, on yedi hemşireyle yakından izliyorlardı.

Yarışa katılan yüzücülerden üçü havuzda boğulmaktan bu tedbirler sayesinde tam zamanında kurtarıldı.

Halterde de çok ilgi topladık. Aslanlarımız halteri şöyle iki ucundan sıkıca kapıp, zorlanmaya başladıkları zaman, bütün olimpiyat ayağa kalkmış, dikkatle çıkaracakları sesi dinliyordu.

Bazı sesler çıktığı halde halter olduğu yerden kıpırdamadı, aslanlarımız da sırt üstü düştükleri yerden sedyeyle götürüldüler.

Okçuluk yarışmalarında eski okçulardan Dilaver Babayaver uzun bir nutuk söyleyerek, atalarımızın okçulukta ki hünelerini anlattı. Konuşmasını da "Altay'dan attığımız ok Alp dağlarını aştı" diye bitirdi ve çok alkışlandı.

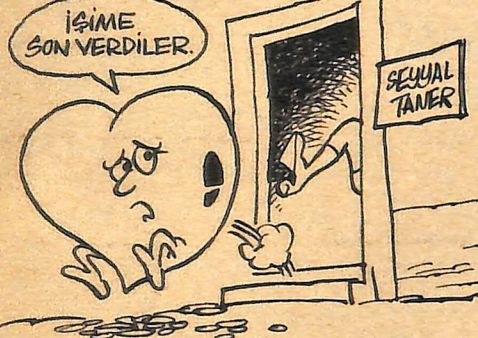
Bu arada boksörlerimizde nefes darlığı, kürekçilerimizde astım, eskrimcilerimizde romatizma, bazı yöneticilerimizde de basur olduğu ortaya çıktı. Olimpiyat revirinde kendilerine gerekli ilgi hemen gösterildi ve madalya yerine keskin öksürük şuruplarıyla, etken haplar ve melhemler verildi.

Kafile dönüş yolculuğuna çıkarken bütün fotoğrafçılar çevrelerine toplanmışlar, eli kolu, bacağı, kafası sarılı olanların resimlerini çekiyorlardı.

Teknik direktör Niyazi Ulugazi de bir demeç vererek: -Atalarımızdan çok daha üstün olduğumuzu kanıtladık, onlar gide gide ancak Viyana'ya kadar gidebildiler; biz ise görüyorsunuz Kanada'ya kadar geldik, diyordu.

Böylece, Kanada seferiyle, şanlı tarihe bir altın sayfa daha eklenmiş oluyordu.

İyi kalpli doktor BARNARD



Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT



Ertesi gün Mentollüoryantal Otel'i'nde...

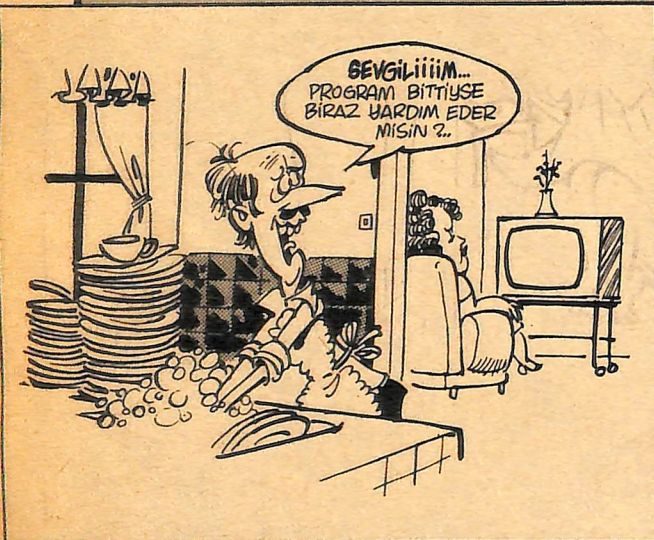
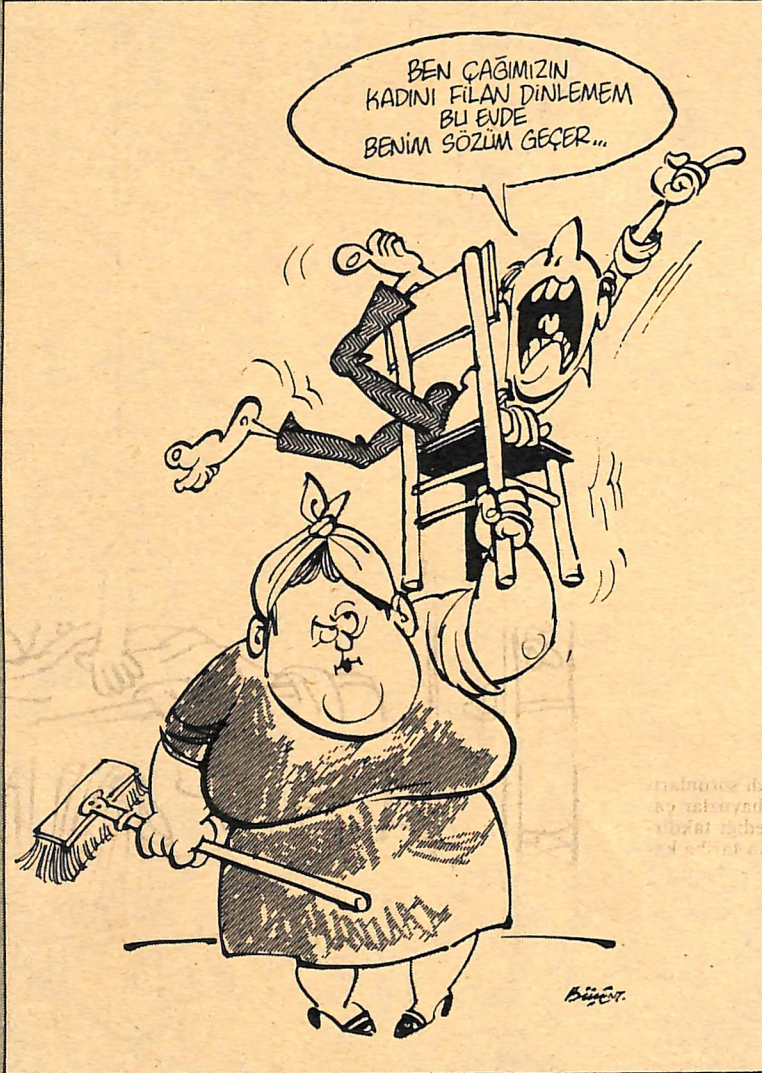




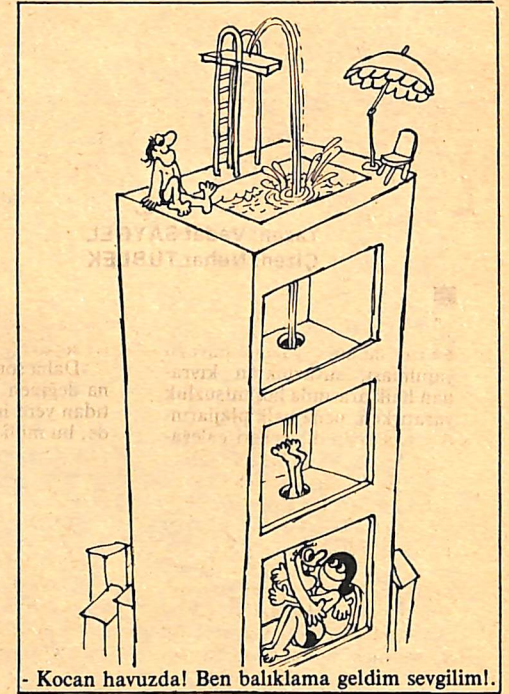
Çağımızın kadını, artık alamıyoruz eski tadını ...

KADIN eskiden dişiydi, şimdi ne erkek ne dişi. Kim çekti prizden fişi?
★ Kadın eskiden çalışmazdı, sigaraya, esrara, konkene alışmazdı. Kocasına karışmazdı. Şimdi çift vardiya çalışıyor, her lafa karışıyor, tekte ve çiftte yarışıyor. Vurduğunu yikiyor. Erkeği portakal gibi sıkıyor.
★ Kadın eskiden yumuşaktı, bir tokatta duman olurdu. Erkeğine tapardı, nefis patlıcan dolması yapardı. Yat dedin mi, yatardı.
★ Şimdi çok sertleşti. Tokadatekme çıkıyor, erkeğini takmıyor, bir çorba bile yapmıyor, bir elmas yüzük bastırmadan yatmıyor. Dini-imanı para, para, para...
İhsan beyciğim, sen eski kadını git babaannenin çeyiz sandığında ara.

Çizen: Bülent DÜZGİT



Dama
çıkınca
havuz,
pek kızdı
röntgenci
Yavuz!
Dikizciler



Yazan: HİKMET FERİDUN ES Çarşamba Pazarı

M.S.P. pirzolası... Selâmet köftesi

SİZ hiç Selâmet köftesi yediniz mi? Yemediniz mi? Çok yazık. Şiş çok güzel oluyor. Selâmet pirzolası da tatmadınız mı yoksa? Aman efendim... Ne yumuşak, ne yumuşak! Pamuk, pamuk... Peki... Ya Selâmet dolması? On-

dan da yememişseniz, teessüfler ederiz... Hiç ağzınızın tadını bilmiyorsunuz demek ki...
Efendim, mesele şu: Son günlerde Erbakan yüzlerce temel atıyor ya... Ve bu temellerde binlerce kurban kesiliyor... Öyle ki Necmeddin beyin temellerine kurban yetiştiremiyorlar mı?...
İyi ama, ne oluyor bu kadar kur-



Zira şifalı Selâmet kıymaları bunlar...
Dualı Selâmet pirzoları. Okunup üflenmiş Selâmet kuşbaşıları, tas kebabları.
Hepsinin yenmesi sevap.
Süleyman bey kurban diye hâlâ develeri kestirsin bakalım... Sanki bizim kasaplar deve eti satıyorlarmış gibi... Belki de... Yakında kasaplar da deve kıyması... Zira mezbaha da politika emrinde...

Çak bir kibrit, At bir çimdik

BEŞİKTAŞLILARIN "Çak bir kibrit!" kampanyası tuttu...
Şimdi de Kayserispor: "At bir çimdik!" kampanyasına başladı...
Hem de kelepir çimdik...
Bir çimdik biber 1000 lira...

Arkasından dansözler ve striptiz sanatçıları yeni bir kampanyaya girişmişler:

"Çalkala bir göbek..."
İşte "Böyük Türkiye"nin böyük kalkınması böyle olur... Hep beraber elbirliği ile...
Çak bir kibrit...
At bir çimdik...
Çalkala bir göbek!
Yaşasın vatan... Şu mübarek yurt için hepimiz neler yaparız!...

Bedava mebusluk...

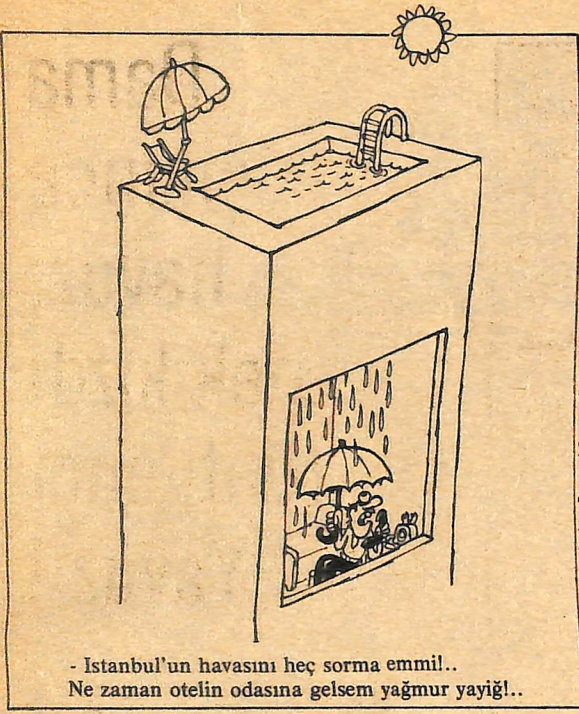
HİK ÂYE güzel...
İngiliz krallarından biri: "Nedir bu mebus maaşları? Adamlar her devrede artırıp duruyorlar. Bundan böyle gerek Lordlar Kamarası gerek Avam Kamarası üyeleri katiyen para almayacak... İngiltere'de mebusluk fahır olacak. Parasız! Anlaşıldı mı?... " diye kükremsi.
Başkan dehşet içinde cevap vermiş:
"Aman haşmetlu efendimiz... Parasız mı dediniz? Bizim için çok pahalı olmaz mı? Nasıl altından kal-

karız bu yükün?"
Kral düşünmüş. Doğru... Mebus maaşlarını kabul etmiş. Zamları da beraber... Vatanın büyük çıkarları adına...
Görüyorsunuz ya... Zam yaptıkça vatan kazanıyor...
Vatan için 1905.

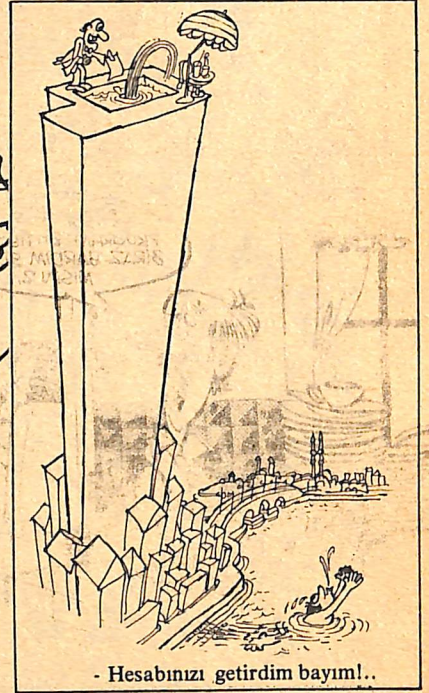
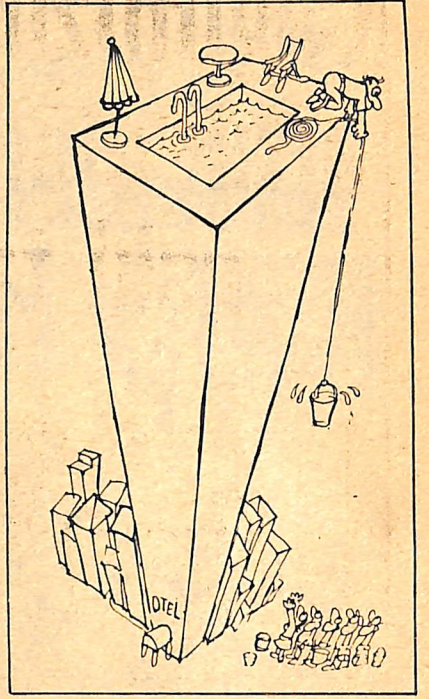
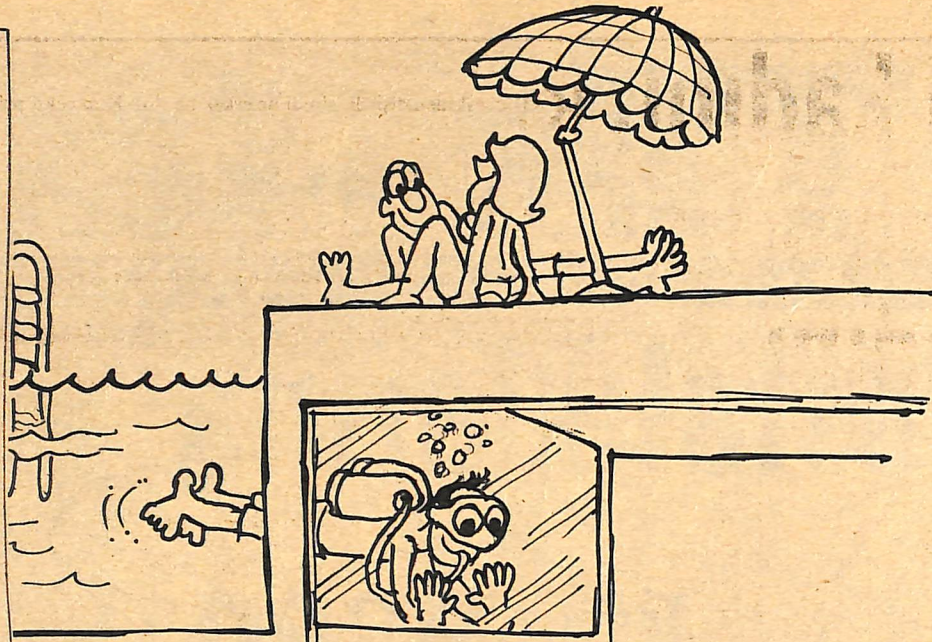


Zam ağacı...

GÜLE güle sayın parlamenterler! İyi tatiller! İyi eğlenceler... Çok çalıştınız, biraz da eğlenin. Cannes'dan sonra bir vakit bulup da seçim bölgesine uğrarsanız pek mem-



- İstanbul'un havasını hiç sorma emmil..
Ne zaman otelin odasına gelsem yağmur yayıg!..



- Hesabınızı getirdim bayım!..

ateş püskürüyor !

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Nihar TÜBLEK

İSTANBUL'daki bazı otellerin damına yüzme havuzu yapılması, susuzluktan kıvranan halk arasında hoşnutsuzluk yaratırken, ucuz halk plajlarında yuvalanan dikizcileri galeyana getirmiş, meslektaşları adına konuşan Çatladıkakılı Yavuz uzun bir demec vermiştir.

"Yöneticilerimiz uyuyor mu?" diyerek söze başlayan yılların röntgencisi, şöyle devam etmiştir: "Halk tartışırken, pisini-temizini, eloğlu göğe çıkar-dı Allahın denizini! Kimseyi düşünmemek adamların huyu...

Kaşla göz arasında işte yürüttüler suyu!"

Daha sonra kendi sorunlarına değinen sözcü, havuzlar çatıdan yere indirilmediği takdirde, bu millî mesleğin tarihe karışacağını bildirerek, ilgililerin uyarılmasını istemiş, dış bileliği otelleri ÇARŞAF'a bir bir fitlemiştir.

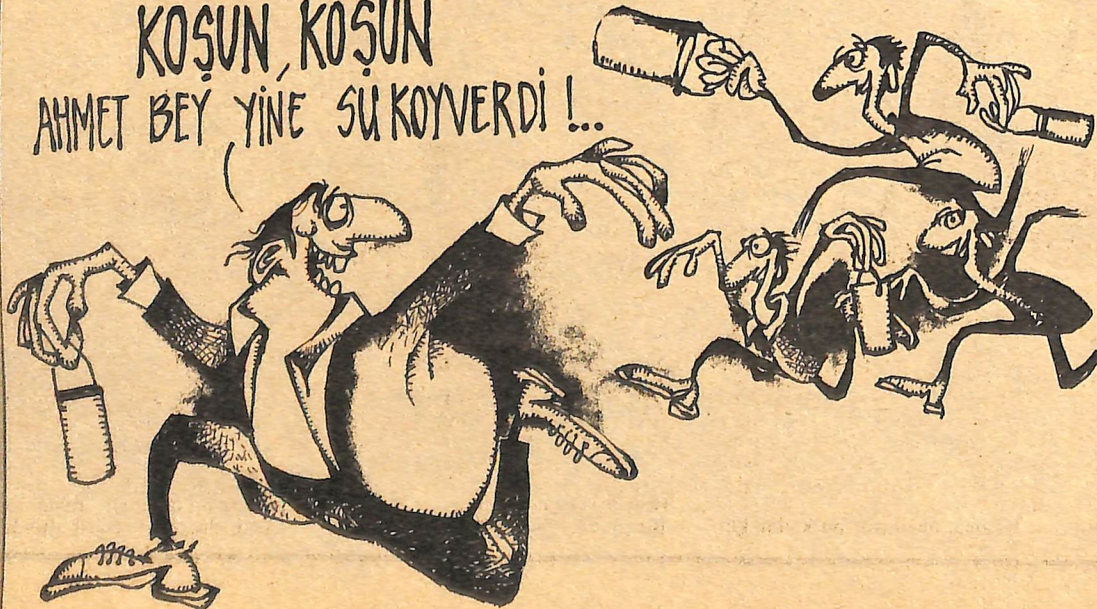
Öte yandan kendilerini savunmak zorunda kalan otelciler de bir açıklama yapmışlar, havuzu çatıya almalarının sorumluluğunu, hesabı ödmeden tüyen müşterilerin üstüne atmışlardır.

- Ben sana balayımızı havuzun altındaki odada geçirmiyelim demedim mi?!

Vatandaş susuz kaldı mı, bak neler döktürüyor

DÜZENLEYEN VE HAYKIRAN: BOLKAYNAK MAHALLESİ MUHTARI ABİDİN KURAKKOL

KOŞUN, KOŞUN
AHMET BEY, YİNE SU KOYVERDİ !..



Kaç aydır kaldık susuz,
Üstelik de uykusuz...
Bahçelerde çitlembik,
Susuzluktan bittindik!..

Bir yudumcuk su için
Kuyruk olduk o biçim.
Dedik ulan biraz su,
Dediler gazoz için!

Pislikle kardeş olduk,
Murdar ve keleş olduk,
Uyuzsunuz siz diye
Topladı belediye!

Vicdan yok mu lan sizde?
Böyle çeşmenin biz de
Musluk ve vanasını
Kesenin anasını...

NOT:

Destanı yazan Abidin Kurakkol son kıtanın son mısraı yüzünden çeşmelere hakaretten götürülerek lycée idlatılmış ve bol suya kavuşmuştur.

nun oluruz.

Evet, T.B.M.M. tatile girdi... Ama Meclis Muhasebe müdürleri, hesap uzmanları harıl çalışıyorlar... Neden mi?...

Gider ayak, adının açıklanmasını istemeyen sayın bir parlameter bira-dirimiz, 1905 sayılı yasaya göre maaşların yeniden ayarlanması gerektiğini söylemiş...

Vay canına! Ne 1905'miş bu? 1905 değil, ZAM AĞACI... Kopar kopar ye yemişlerini.

Geçenlerde Meclis, üniversite rektörlerinin maaşlarına zam yaptı ya... Yan ödemelerle birlikte, rektör maaşlarının tutarı parlamenterlerin eline geçenden fazla oldu. Oysa 1905 sayılı yasaya göre parlamenterlerin en yüksek devlet memuru maaşını alması lâzım.. İşte şimdi bu ayarlanıyor...

Elbette ki üniversite rektörlerini böyle bırakamayız. Zammı yaptık.

Ama 1905 sayılı yasa?... Ne yapalım? Katlanacağız.

Komşuda pişer, bize de düşer... Gelecek yıl Allah kerim. Bir başka zam kararı... Ve gelsin 1905.

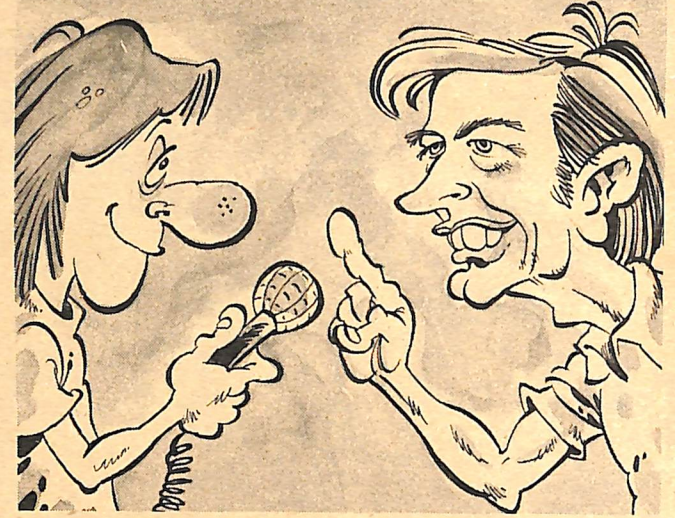
Kalp hastalıklarına yol açan bir virüs bulundu



Suadiye Plajında bulunan ve yukarıda resmi görülen virüsün kadınları kışkırtarak, erkekleri de hircirik-marcklaştırarak kalp hastası yaptığı açıklandı.

Resimde, çaktırmadan, kalbimize giren ve kalbimizi revanileştiren Venüs Virüsü görüyorsunuz. (Haftayım yapalım...)

(Foto: Mikrop İhsan)



Yılın röportajı:

Dr. Barnard giderken fena konuştu :

«İstanbul' da kalbim bozuldu»

Dr. Barnard'la gazetemiz adına konuşurken heyecandan kalbim duracak gibiydi... Şırl şırl İngilizcemle gerekli izni aldıktan sonra, haart diye lafa girdim:

-Sayın Barnard, onun bunun kalbini değiştirmeniz biraz ayıp olmuyor mu? Bakalım herkesin kalbi temiz mi? Hiç, kalplerden dudaklara yükselen sesi dinlediniz mi?

Dr. Barnard ağır ağır konuştu:

-Ben bu işi ilim, irfan adına yapıyorum...

-Atmaa, İrfan'ın bişiden haberi yok..

-Ama, benim insanlığa faydam çok..

-Sağolun, biliyorum... Ben, İstanbulluların halini merak ediyorum...

-İstanbulluların maşallahı var!

-Zalimin zulmü varsa, sevenin de Allahı var...

-Olabilir, ben onu demek istemiyorum.

-Ya ne demek istiyorsunuz?..

-Sinirlenme, anlatıyoruz... Yollardaki çukurlardan, sabunluken kesilen sulardan, yanmayan elektrikliken, canavar minibuslerden...

Dr. Barnard'ı ben tamamlıyorum:

-Ekmeksiz yenen azıktan, vitrinlerdeki kazıktan, cart diye yırılan dondan, ses vermeyen telefondan, çeşit çeşit belâlardan, pis umumî helâlardan, öğrenciler çatışırken, palavralar atanlardan... Barnard konuşuyor yine:

...Ve işte bütün bunlardan sonra İstanbulluları kutlamak gerek.. Çünkü, çoktan kalplerinin durması gerekirdi.

-Alistık artık, doktor...

-Ama ben alısamadım.. Vallahi kentinizde kaldığım birkaç gün içinde kalbim bozuldu!..

Barnard, uçağa doğru ilerlerken arkasından haykırdım:

-Doktor, doktooor! Çiçek gibi kentimize iftira etme. Sakın senin kalbini ağızlarını açıp etrafında çevrelenen sosyetemizin gülleri bozmuş olmasın?

KALPLİ ŞİİRLER

Kalpsizleri dile getiren şiirler, edebiyatımızda geniş bir yer tutar... (İsteyen gargara yapar, isteyen yutar...)

Unutmayan kalp!

Kalbim yine çok üzgün
Kıyafetim de düzgün
Ama, sen yoksun Ahmet
Beklerim böyle süzgün...

Her yerde o hatıra
Çuval vurdum katıra
Aşkıma sığmaz Ahmet
Ne kalbe, ne satura...

Yine gözlerim nemli
Kalbim hâlâ elemli
Açık severdin Ahmet
Ama, bu çaylar demli...

-NERİMAN KALBİACI-

Unutan kalp

Kalbimde özlemi severlerin boy boy...
Bu kentin sokakları beni tanır.
Meyhaneci, yine o plajı koy.
Biraz da şeftali soy
İnsan unutturum sanır...
Ama, kalbe dolan o ilk bakış
Unutulmaz... Unutulmaz...
Böyle şiir mi olur,
Ulan utanmaz!...

-HAYRETTİN ARLANMAZ-

"Politikacı olmak istiyorum"

O, onu yiyor, bu, bunu yiyor.
Ama, bunlar bana bişii demiyor.
Ne, her şey çok kazık diyorum,
ne de gençlere, işçilere yazık diyorum.

Vatandaşın durumunu hiç takmıyorum, halkın sorunlarına dönüp bakmıyorum.

Kendi durumumdan başka hiç bir şey beni ırgalamıyor. Hiç kimse için de KALBİM SIZLAMİYOR!..

Bu özelliklere sahip bir kimse olarak ve KALBİMDEN KUV-VET alarak politikacı olmak istiyorum.

İlgi duyanların adresime yazmaları..

KEMALETTİN KALPSİZ
ANKARA



Bende kalp yok

Cığer, böbrek, dalak, uykuluk, işkembe, koç yumurtası, kısacası, ne isterseniz var. Ama yürek kalmadı. Çünkü, çırak salhaneden almadı.

Müşteri dediğin laftan anlar.. Üstüme varmayın, kalbim var..

SAKATATÇI YAŞAR

İLİŞİK KESME

Yıllardır bende çalışan kalbimle 11.8.1976 tarihinden itibaren hiçbir ilişkim kalmamıştır.

Görülen lüzum üzerine, son verdim kalbimin işine, aklım ermedi gidişine. Üçüncü şahıslara önemle duyururum.

SEYYAL SANER

Süleyman Amcanın elifbasi

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Vali SOMALI



AMCA BANA AT AL...
AL SANA YAHYA BİR KIRAT...
AAA... NE GÜZEL AT!
HAYDİ ATA ATLA...



AMCA BANA TAHTA VER...
AL SANA TAHTA!
KES ONU SUNTA DIYE SAT...
AH, NE CİCİ SUNTA!
SATTIM GİTTİ AMCA...
AL AMCA, SANA KAZMA...
TUT KAZMAYI TUT...
KAZ AMCA KAZ...
AT AMCA AT...
HER YERE TEMEL AT...
KAZ KAZ AT... KAZ KAZ AT!

İŞTE SANA GEMİ YAHYA...
VER AMCA VER...
ONA BOL BOL SUNTA YÜKLE...
YÜKLE YAHYA YÜKLE...
YAŞA AMCA YAŞA...
TUT TUT TUT...
SEN DE YÜKÜNÜ TUT...
YÜRÜT YAVRUM YÜRÜT...



MİLYON AMCA MİLYON...
SUS ULAN SUS...
MİLYAR AMCA MİLYAR...
KAZAN YAVRUM KAZAN...
TRİLYON AMCA TRİLYON...
YAVAŞ OĞLUM YAVAŞ!





"Amerika
dış politikada
silah yerine besin
maddesi kullanır"

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Öznur KALENDER

Pırasadan tüfek, fasulyeden mermi... Düşman bunu kolay kolay yer mi?



DEMOKRAT aday Carter'in Yeni Dünya'daki seçimleri kazanma şansının artması üzerine, dış ülkelere yaptığı silah yardımını durduran Kongre, ülkenin yeni savaş stratejisini saptayarak uzun vadeli bir plan yapmış, bir kopyasını da NATO Silahlarını Standartlaştırma Komisyonu'na ucuz fiyata kaktışmıştır.

Sızan haberlere göre planın ana ilkeleri şunlardır:

1- NATO sözleşmesine imza basmış ülkelerde besin maddelerinin ulu orta satılması, taşınması, yenmesi kesinlikle yasaklanacak, bunlar çarşı ve pazar esnafından toplanarak, çıkması muhtemel nükleer bir savaş için titizlikle saklanacaktır.

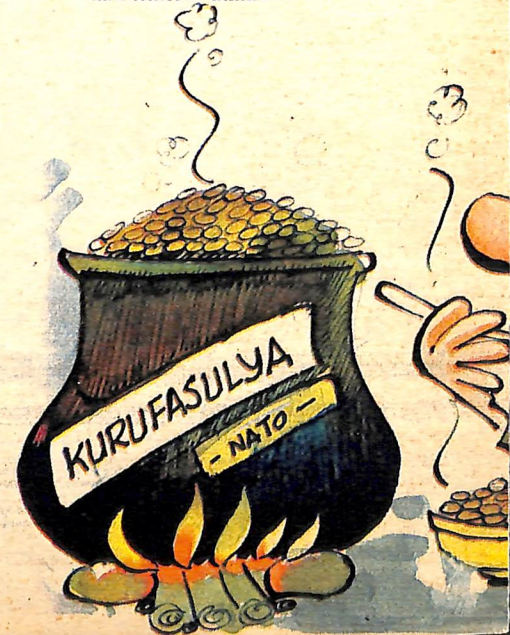
2- Silah fabrikaları kapatılırken, tarıma hız verilecek, mühimmat açığı ise nohut ve kurufasulye ile giderilecektir.

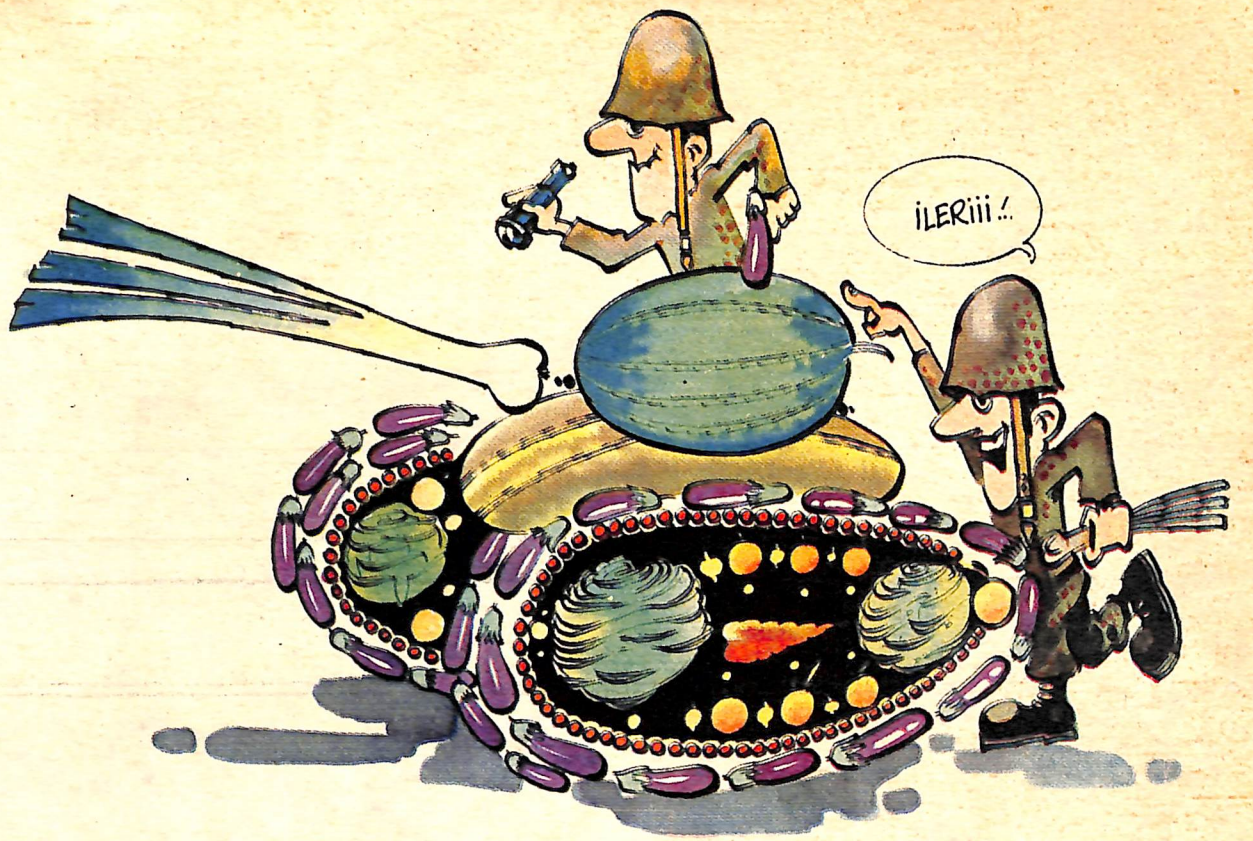
3- Silahlar tek tip olacak, enginar el bombasının işini görürken, pırasa piyade tüfeğinin yerini alacaktır.

4- NATO ülkeleri en modern sebzelerle teçhiz edilecek, bu silahları kendi millî çıkarları için kullanan ülkelere yapılan yardım hemen kesilecektir.

5- Amerika'nın başka ülkelerde bulunan ve anlaşmazlık konusu olan üslerinin açılıp yeniden faaliyete geçmesi için yapılan pazarlıklar sürecektir, ambargo kaldırılacak, askerî yardım faslından bu ülkelere her yıl ihtiyaçları oranında havuç, lahana, enginar, kabak gibi çeşitli silah ve cephane verilecektir.

Beş ana maddede toplanan bu yeni sözleşme, çiftçi ve köylü vatandaşlarımız arasında memnunluk yaratmış, ağır silah sanayiini kurmak için didinen Erbakan, sahra topu mermisi üretmek amacıyla Güneydoğu'da o hızla dört yeni karpuz fabrika-sının temelini atmıştır.





**Ay ve gezegenlerin
kimin malı olacağı
şimdiden tartışılıyor**

**Yıldızları parlayan bütün
uzay merkezlerine,
Tarlabaşı'ndan
gönderilen duyuru:**

GEZEĞENLERİN uzay çalışması yapan ülkeler arasında bölüşülmesi yanlış anlamalara sebep olmuş, çıkan büyük çatışmada ölümlü kabadayı Astronot Hüso, Aysel'in belâhisi Ayı Niyazi'yi üç kurşunla vurmuştur! On iki kişinin de çeşitli yerlerinden yaralandığı kavgada, Tarlabaşı savaş alanına dönerken, karakolda ifadesi alınan Astronot Hüso şöyle demiştir:

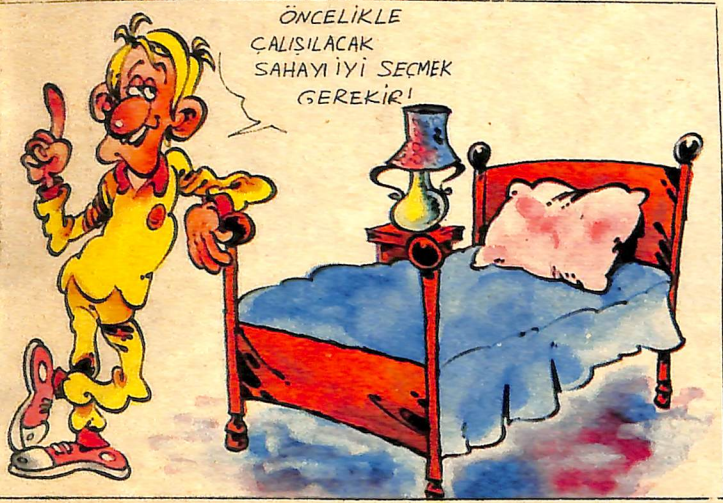
"Serde erkeklik var, âbi... Yıldızlar paylaşılıyor denince, aklıma figüran sevgilim geldi tabii.. Namus meselesi bu, şakaya gelmem. Hele Zühal'imi kimseciklere vermem! Bütün uzay araştırma merkezleri bunu böyle bilsin!"

**"Zühal'imi
kimselere vermem!"**



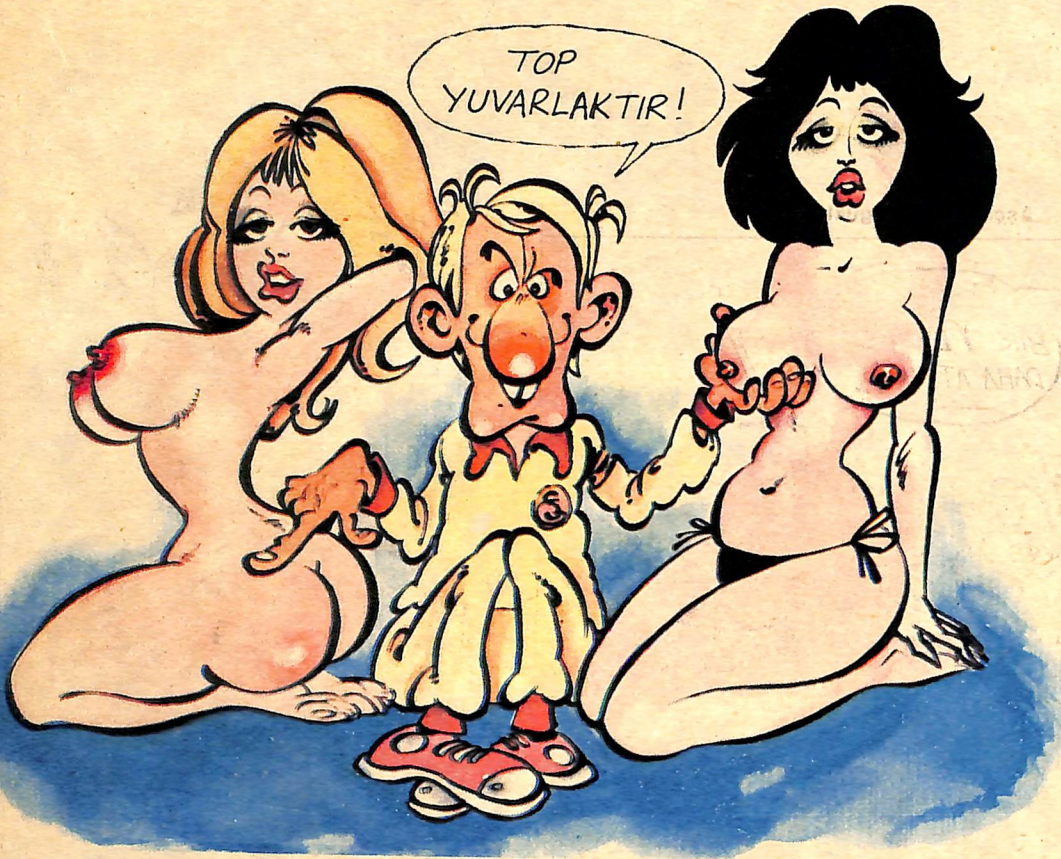
Galatasaray'ın

yeni antrenörü Mr.BASTIR'ın parolası :



Haaaydi bastır!

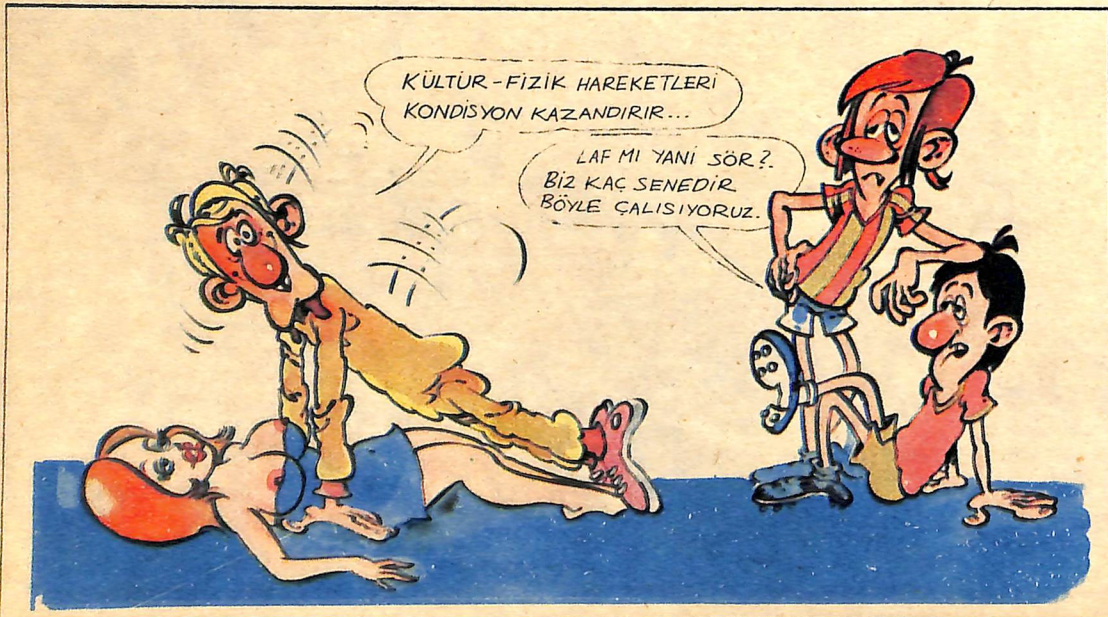
Çizen:
Sinan
GÜRDAGCIK



KULÜBÜN Beyoğlu'nda ol-
ması, rakı ve midye dolma-
sı, üstüne kızarmış piliçler, tu-
lumba tatlısı ve o biçim işler,
geceleri pavyon ve barda ter at-
ma, esmer ve sarışınlarla kon-
dasyon çalışması ve çift kale, sa-
bahları neşeli sıcak bir hamam,

ondan sonra antrenör BASTIR'ın
takımı tamam...

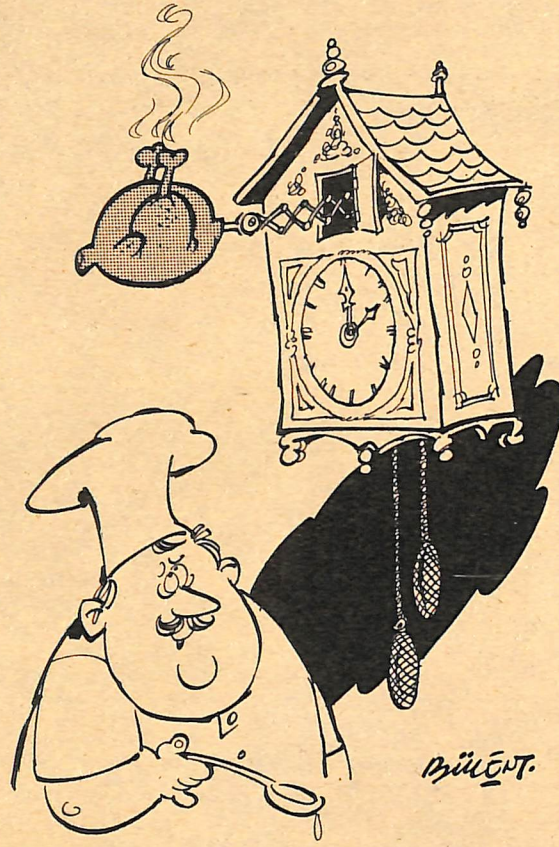
MR. BASTIR, takımının sex-
futbol metodu ile en kısa za-
manda yüksek form tutacağını
sanıyor.. Yes sor MR. BASTIR..
CİM BOM BOMLAR SANA İNA-
NIYOR... BASTIR, MR. BAS-
TIR!



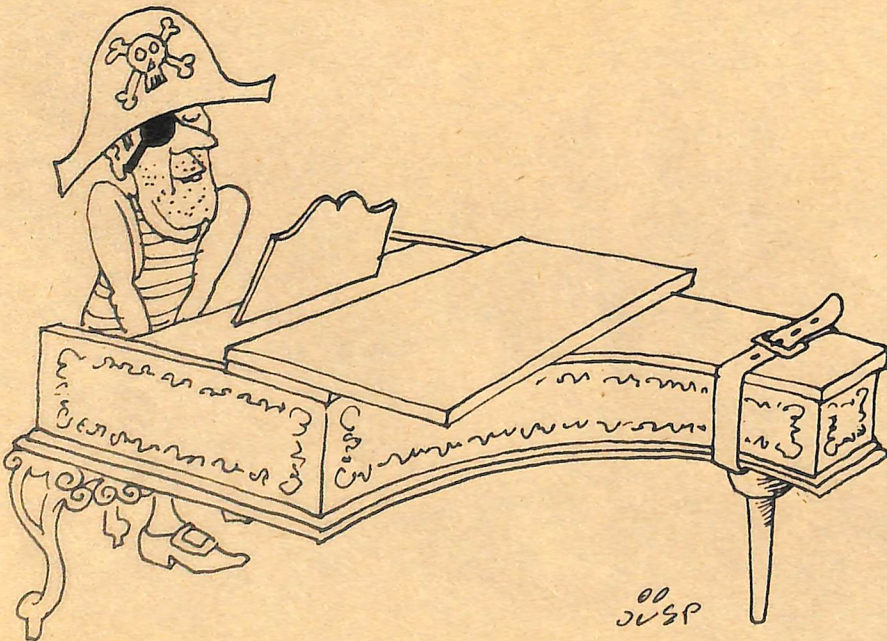
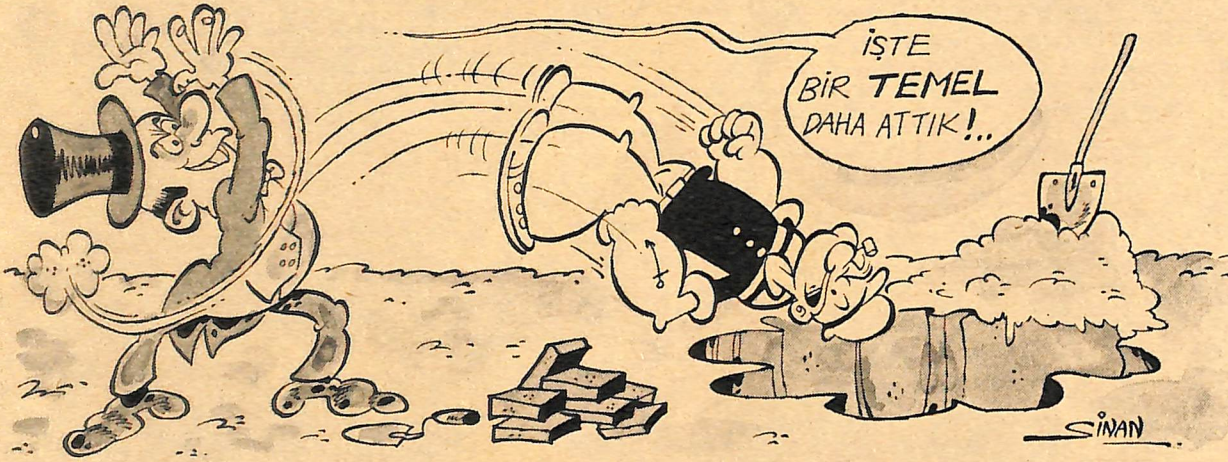
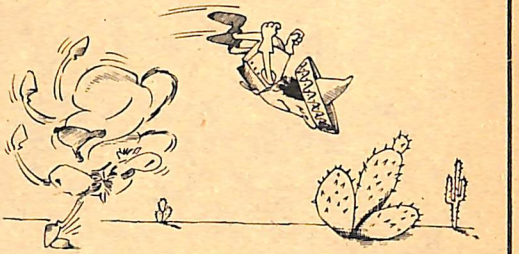
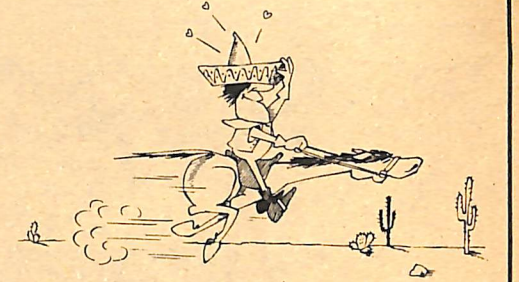
Bu adam kimdir ?

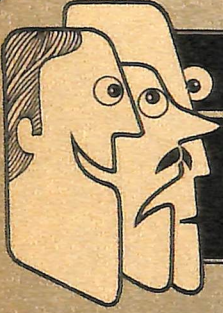
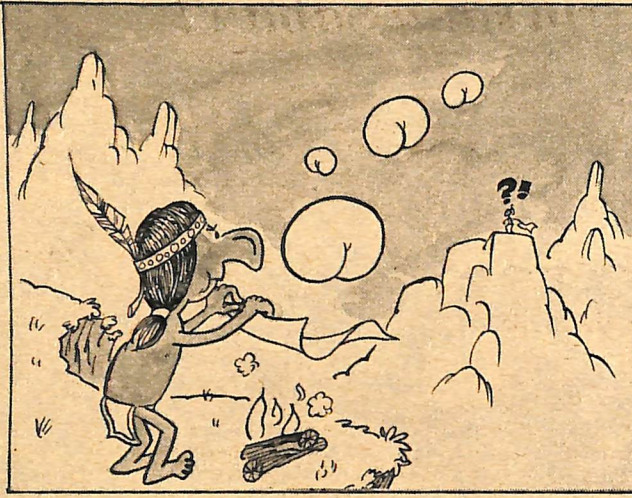


Cevap: KRISTOF KOLUMBO



Aşçıbaşının guguklu saati.





tipler

GETİN ALTAN

Cezaevi koğuşlarında

CEZAEVİ koğuşundaki mahkûmlarla tutukluların her biri fiziksel biçimleri, şiveleri, yaşamları, tutumları, davranışları ve dünya görüşleriyle, demir parmaklık ve beton duvarlar arkasına atılmış renge renk canlı bir örgünün değişik ilimikleri gibiydi.

Yaz akşamlarında sayım hava karamadan yapıldı. Koğuşlardaki hoparlörler:

"Sayım başlamıştır." anon-sunu yapınca, koğuşun dibinde pencerenin yanındaki köşede, gözlükleriyle uydurma bir kitap okuyan yaşlı, uzun boylu koğuş temsilcisi, kitabını kapatır, kendinden beklenmeyen dinç ve otoriter bir sesle:

-Haydi bakalım arkadaşlar, sıraya! diye bağırırdı.

Temsilci vaktiyle Atatürk'ün yanında çalışmış eski bir polisti. Uzun yıllar o devirdeki büyüklerin şoförlüğünü yapmıştı. Yılların ağırlığıyla hafif kamburlaşmış uzun boylu, yağsız vücudu, derin çizgilerle buruşmuş sarkık yanaklı yüzüyle, gün görmüş biriydi. Kim olduğunu bilmezsen, kendisini pekâlâ tek parti döneminin eski bir sayı, hatta bakanı sanabilir-din. Çevresindeki mavimsi halkalara rağmen, işgini yitirmemiş cin gibi zeki gözleri vardı. Yeryüzünün girdisini çıktısını, yalanını dolanını ve hergeleliğini iyi anlamış, anasının ipini pazarda satmayı yaşamak için aklın gereği saymıştı. Araba komisyoncusu olarak kaçak otomobil satmaktan mahkûmdu. Dört yıldan beri yatıyordu. Ve sattığı kaçak arabalardan açılmış davaların bir kısmı hâlâ devam ediyordu.

Gerek yaşından, gerek yol yordam bilmesinden, gerek konuşmasından, gerek cezaevi yönetimiyle olan yakın ilişkilerinden ötürü, koğuşun değişmez temsilcisiydi. Kahve ocağıyla meydanlıkları dilediğine vermek onun hakkıydı; mahkûmların hamam sırasını ayarlamak ve yersizlikten taşların yahut masaların üstünde yatan mahkûmları, tahliyelerle

boşalan üst kattaki ranzalara çıkartmak da...

Sözde koğuşa gelme tarihindeki kidemlere göre ayarlardı bunları... Ama aslında kahve ocağından da, boşalan ranzaların dağıtımından da usulca ve ustaca pay alırdı.

Koğuşun temizliği için deterjan, plastik kova ve plastik kaşık paraları da onun denetiminde ve yönetiminde toplanırdı.

Akşamları sayım saati gelince, oturduğu köşesinde, ağır ağır kitabını kapatır, yakın gözlüklerini çıkartır ve ayağa kalkarak bağırırdı:

-Haydi bakalım arkadaşlar, sıraya...

Üst katta ranzalarda yatmış sohbet edenler, avluda volta atanlar, ocakta akşam yemeğini hazırlayanlar yavaştan yavaştan, koğuşun ortasında; yanyana dizilmeye başlarılardı. Sayıma pijamayla yahut uygunsuz bir kılıkla katılmak yasaktı. Birli böyle gelirse, temsilci:

-Paşa babanın bahçesi mi zannettin burayı? Git, çabuk giyin de öyle gel! derdi.

Mahkûmların beyinsel kapasitesini beğenmez, hele namaza-niyaza düşkün olanları hiç sevmezdi. Herkesin hangi dalavereden geldiğini, kaç paralık iş çevirdiğini, hangi firadondunun adamı olduğunu ipilik iplik inceledi.

Ve sonunda konuşma affa gelirdi.

Herkesin bu konuda çok çok önemli kişilerden aldığı mektup ve haberler vardı... Bunlar bir anda bütün cezaevi-ne dağılırdı.

-Haberin var mı, İsmet'e başsavcı bizzat söylemiş... Kantine fazla malzeme alınmasın, bu ayın sonunda af çıkacak, demiş.

-Haberin var mı, müdürün odacısı müfettişten duymuş; af haftaya tamammış.

Temsilci:

-Bana da bizimkinin ağabeyi söyledi derdi. Biliyorsunuz, Adalet Bakanı'nın en yakın ar-

kadaşdır. Ayın sonunu bile bulmaz dedi.

O neşeyle çaylar kahveler tazelenir, af hakkında şu veya bu milletvekilinden mektup aldıklarını söyleyenler, uzaktan söze karışırlardı:

-Yok, bu ay değil, bir daha ki ayın başında...

Arkasından elbisesine af tarihi üstüne iddialara girişilirdi. Bu ay çıkarsa elbise benden, bir daha aya kalırsa senden...

TEMSİLCİNİN en gözde adamlarından ikisi, iki Karadenizliydi. Biri kısa boylu tıknaz, öteki daha zayıf, uzunca boylu, dazlak... Bazmorfin kaçakçılığından gelmişlerdi. Yargıç anlamıştı onların suçsuzluğunu. Tutukluluğun kaldırılması istemi.

-Hele bakalım gelecek duruşmadaki tanıkları dinleyelim de, ondan sonra düşüneriz; diye reddetmişti...

Demek ki gelecek duruşmada tahliye garantiydi. Ama gelecek duruşmada da ya tanıklar gelmez, ya yargıç değişirdi.

Ve duruşma arifesindeki akşamlarla, duruşmadan sonraki akşamlar, iki Karadenizli başbaşa fısıf fısıf konuşarak koğuşta uzun uzun voltalar atarlardı.

Uzunca boylusu zulacıydı. Bazmorfinin arabaların en iyi neresine saklanacağına uzmandı. Ama bu son suçlanmasında asla böyle bir şey yapmamıştı. Narkotikçiler boşuna yakalayıp getirmişlerdi kendisini.

Kısa boylusu otobüs şoförüydü. Anadolu'dan afonyonları taşımıştı, boş bir arabayla içinde bazmorfin bulunan bir

arabayı mı değiştirmişti, neyse, buna benzer bir şeyler yapmıştı. O da kendince suçsuzdu. Şebeke başının akrabası veya adamı olmaktan gayri bir günahı yoktu.

İki Karadenizli bu konuda saatler boyu süren konuşmalara girişilirdi.

-Ha pen almuşsam bazmorfini, ha neriye koymuşum? Ha pen almamuşsam, ha penim isim ne purada?

-Ha pen yapmışsam zulayı, ha zulası nerede? Ha pen yapmamuşsam, ha isim ne purada?

İkisi de birbirlerinin sözlerini onaylalar, ama birbirlerinin arkasından "Yine attı kıtırı" der gibi, kaş, göz, dudak işaretleriyle, yanlarındakilere bakarlardı.

Temsilcinin söylediğine göre Karadenizlilerden kısa boylusu, yüklü para almıştı, uzunca boylusu alamamıştı. Hakkının yanmasından korkuyordu.

Aslında iki kaçakçı da şirin kişilerdi, hele konuşmaları bir âlemidi.

Biri:

-Ha pen sana şunu derim, hızlı sıcan iki cez çıkar, da! Acele etme, sen pu işte... Pekle piraz bakalım da... derdi.

Öteki:

-Ha penim günahım ne? Pen o senin dedüğünü anlıyorum da! Ama çok pekleddun mi,

paluk yerine zoka kalır elinde da... derdi.

İkisine de satranç öğretmiştik. Sabahdan akşama yirmi otuz parti oynuyorlardı.

Bazen bir sıkıntı kaplıyordu içlerini, tek başlarına volta atıyorlar, ellerindeki tespihleri hızlı hızlı çekiyorlar, sonra sevdiklerine çay kahve ısmarlıyarak:

-Ha püğün punalıyorum, da! diyorlardı.

Sıcakkanlı insanlardı ve en önemlisi katı, çiğ ve hoyrat değillerdi. Kıvrak bir zekaları, pratik bir sevgileri ve hoş nükte-leri vardı. Sosyalistliğin, ne olduğunu merak eder, sorar, sonra da gülerek:

-Ha pizum işumuza gelmez öyle şey, da! derlerdi.

Parayı kazanan nasıl kazanırsa kazanırdı, bunun hesabını vermek gerekmezdi. Herkes için kazanma yolu açıktı. Zengin olan zengin olur, fakir kalan da fakir kalırdı. Tanrı'nın işi böyleydi.

YİNE aynı şebekeden, ama pek sıkı fıkı olmadıkları genç bir çocuk daha vardı. O da şofördü. Bazmorfinleri dışarı götüren arabayı o kullanmıştı galiba. Yürüyüşü, el hareketleri, mahallenin bitirim delikanlılarından olduğunu gösteriyordu. Ama büyüklere karşı saygılı, bükük boyun-luydu. Hatırını sorduğun zaman kendini silen yumuşak bir zavallılıkla:

-İyiym ağabey, derdi.

İstanbul şoför sık sık kriz geçirir, ağılıyarak başını taşlara vururdu. Genç bir eşi vardı, akli fikri ondaydı. Yakınları kendisine yatıştırıcı sözler söylerlerdi.

Bir başka büyük derdi de kahve ocağını işletip, beş-on para kazanmaktı. Bazmorfinci olup koğuşta kahve işletmekten medet umacak duruma düşmek, pek aklın alacağı şeylerden değildi.

Koğuş temsilcisi:

-Vardır parası, numara ya-

puyor kerata, derdi.

İstanbul genç şoför de, temsilciye karşı koğuşta kurulan muhalefet gruplarına girerdi. Temsilci bunları duyar, yüksek sesle:

-Neler karıştırdığını duyuyorum, buraya bak, ayağını denk al! diye tehdit ederdi onu.

O zaman şoför hemen boy-nunu bükür:

-Baba, vallahi hepsi yalan! Baba elini öpeyim; baba, inanma söylenlere! diye yalvar yakar olurdu.

Ama sonunda temsilci vermek zorunda kalmıştı ocağı kendisine. Gerekçe olarak da, muhalefet gruplarının ağırlık kazanmasından çekindiğini değil, çocuğa insanîyet namına acıdığını söylemişti.

-Bu garibi atlattımsınlar, ger-

çekten parası yok zavallının, demişti.

Kışları akşam erken düşerdi. Sayım elektrikli yandıktan çok sonra yapılırdı.

Ve geceleyin karşı ranzanın üstünde cinayet suçundan mahkûm biri, sırtı ranzanın yastığına dayalı geç saatlere kadar bir yerlerden sesi yankılanan bir baykuşu dinler:

-Henüz tek ötüyor, çift ötüğü zaman, haftasına kalmaz, af çıkar, derdi.

Tahliye olanlar bütün koğuşa tahliye çayı ısmarlardı. Yeni gelenler düşünceli bakışlarla bir köşeye büzülür, öyle otururlardı. Bazı mahkûmlar başka cezaevlerine gönderilir, bazıları yönetim bölümünde çalışmaya çıkarlar, bazıları ziyaret günlerini ipele çekerlerdi.

Sonra yine yaz gelir, sonra yine kış gelir ve af bir türlü çıkmazdı.

Akşamları sayımda yanyana dizilirdik. Bir eksiklik olup olmadığını anlamak için, önce hepimizi yarımcısıyla koğuş temsilcisi sayar ve sayıma gelen nöbetçi gardiyana tekmil verirdi.

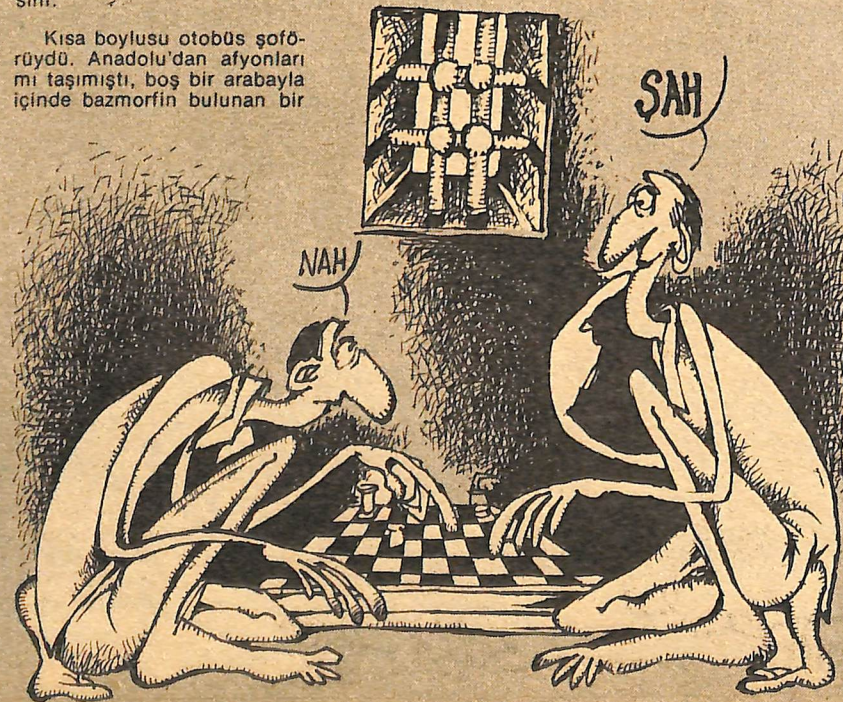
Gardiyan da hepimizi çabucak sayar, koğuştan çıkarken, aralanan blok demir kapının önünden bağırırdı:

-Allah kurtarsın!

Hep bir ağızdan cevap verirdik:

-Sağol!

Ve gardiyan çıkınca demir kapı tekrar üstümüze kapanır, dışarıdan kilitlenirdi.

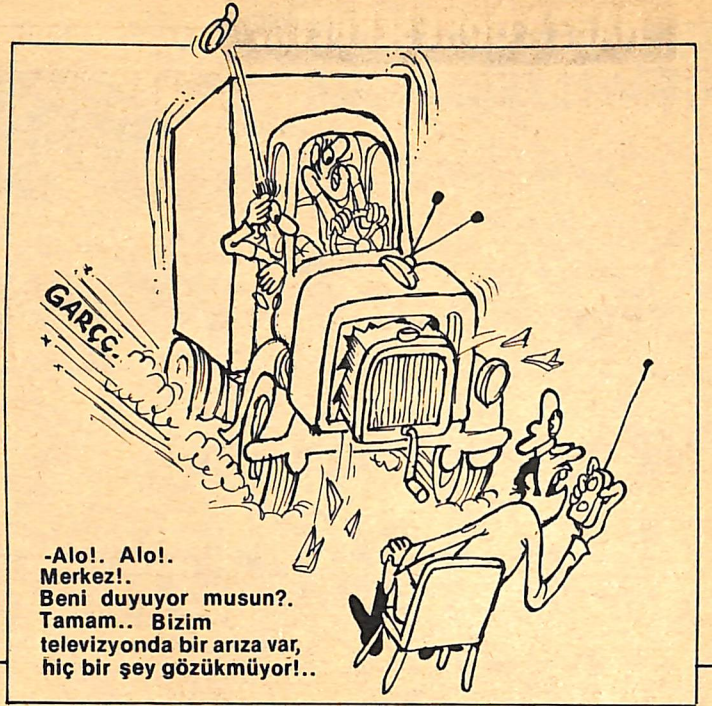


Trafiğe de el attın ... Aferin sana Şaban ! Ah , ne doyurucu program

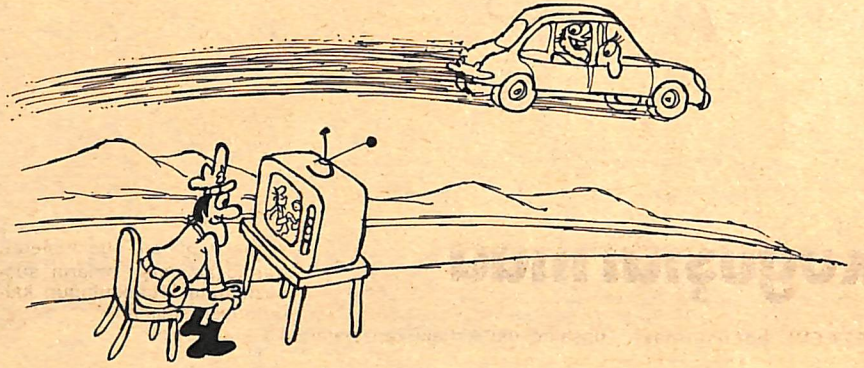
MONTREAL Olimpiyatları'nın sona ermesiyle güç durumda kalan Şaban Karataş, televizyonu bu kez de trafiğin emrine vermiş, program yapma derdinden kurtularak muradına ermiştir.

İşin garip tarafı, kamerayla ilk kez burun buruna gelen sürücüler, film çevriliyor sanarak, dikkati çekmek için çeşitli gösteriler yapmış, zincirleme 17 kazada 28 kişi can verirken, iki otobüs takla atmıştır.

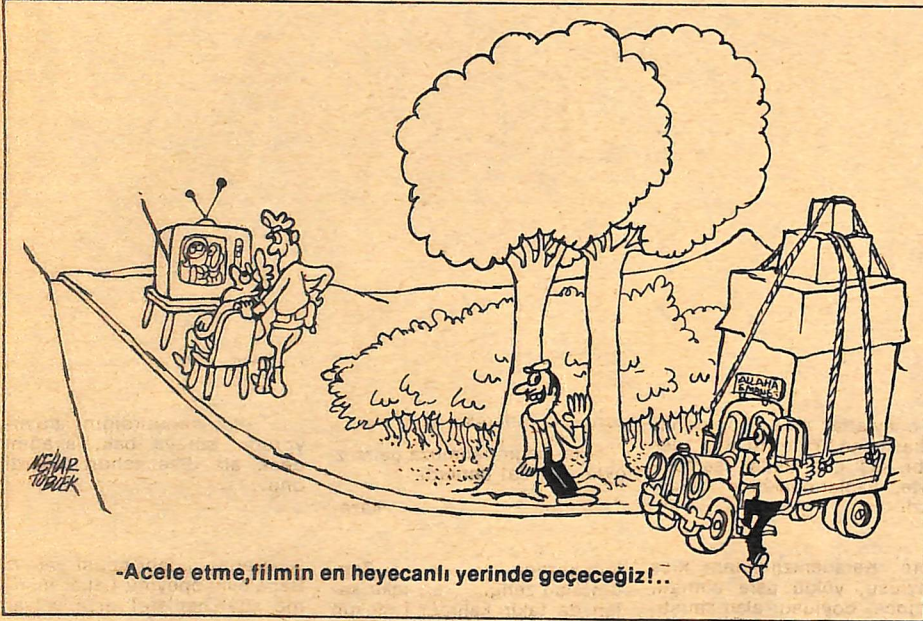
Olup biteni soluklarını tutarak ekrandan izleyen trafik görevlileri, programı doyurucu bulmuşlar, bu imkânı kendilerine verdiğinden ötürü, Karataş'a teşekkürlerini sunmuşlardır.



-Alo! Alo!
Merkez!
Beni duyuyor musun?
Tamam.. Bizim
televizyonda bir arıza var,
hiç bir şey gözüküyor!..



-Ben her zaman ikinci kanaldan geçerim!
Yayına başlamadığı için trafiğin haberi olmaz!



-Acele etme, filmin en heyecanlı yerinde geçeceğiz!..

EV KADINLARININ ANASONLU DRAMI

Bir ufak rakı için bunca yuva yıkılsın mı meyhaneci?



HER akşam, akşamcı kocalarına fıstık gibi meze-lerle masalar donatan akşamcı karıları, piyasada rakı bulamamaktan şikâyet etmekte ve bunu mahsus ve kasten meyhanecilerin yaptığını iddia etmektedirler... Bu kadınların hislerini Mestane Mastor şöyle dile getirdi:

-Kocalarımızı meyhaneye çekerek sövüşleyen meyhanecilerin işi bu valla... Bizdeki meze onda olur mu? Tatlısıyla-tuzlusuyla masayı donatıyoruz. Sıra rakıya gelince oynatıyoruz. Çıkarırsınlar ortaya rakıyı, yoksa çekeceğiz ya sustalıyı, ya da çakıyı.



DEMEK
İÇTİĞİN SU
İLE KAFAYI BU-
LAMİYORSUN.
HA..!

Fındıklı ilânlar

Marika aranıyor

Anası Armonika, babası Melodika, memleketi Amerika, mesleği mamalika, kendisi antika ve neticesi pipika olan bir Marika aranıyor. Doğumu Larnaka'dır. İşaretleri hem önde hem arkadadır. Yassu. (Aslı gibidir)



RIFKI!

Ablamı ikide bir evine götürüp renkli balıklarını gösterme... Ablamdabalık merakı uyandı. İkide bir balık istiyor. Bu zamanda balığın kilosunun kaç para olduğunu biliyor musun? Bundan sonra pul göster... Teşekkür ederiz.

Benim hayatımı...

Evet, hayatımı bir roman mevzusunda toplayarak, bunu hayatın alınan ibret verici bir eser olarak yazacak bir hakiki muharrire ihtiyaç hissettiğimi ve bu suretle normal bir insanın... (Sen bu ilânların kelimesinin 250 lira olduğunu biliyor musun haşlama?)

"Yaşar'ın bu işe tükürüğü yetmez ağbi"

Yaşar, ne yaşar
35 ne yaşamaz
Yazan: AZİZ NESİN

YAŞAR Yaşamaz'ın koğuşunda çok hünerli hükümlüler vardı. Yaşar'ın yatak komşusu olan bir delikanlı, eline geçirdiği her gaz tenekesinden, yağ tenekesinden, her türlü tenekelerden, hatta küçük konserve kutularından bile ocaklar, mangallar, maltızlar yapıp satıyordu. Bu yüzden ona Maltızci derlerdi. Cezaevindeki ocakların, maltızların, mangalların pek çoğu onun elinden çıkmıştı.

Yaşar'ın ranzasının solundaki ranzada, altı üstü yataklarda başka hünerleri olan iki hükümlü vardı. Gerçekten o ranzanın üst yatağındaki çok hünerliydi. Ekmek içinden heykeller, biblolar, madalyonlar, büstler yapardı. Bu yüzden ona da Heykelci derlerdi. Heykelci, kendisine ekmek içi hazırlamak için garibanlardan birini ranzasının alt yatağına almıştı.

Heykelci, günlük tayını yiyeceklerinden ekmeklerini ucuza satın alır, işçi olarak çalıştırdığı adamına verirdi. Heykelci yapılacak ekmek için uzun zaman ağızda çiğnenmesi gerekirdi. İşte, heykelcinin adamının görevi, ekmek içlerini ağızına alıp çiğnemektir. Ekmek içlerini ağızda çiğneye çiğneye hamur yapardı. Yaptığı ekmek hamurlarını biriktirir, heykelciye verirdi. Çünkü yemek zamanları dışında, sabah uyandıktan gece uyuyana dek hiç durmadan ağızda ekmek çiğneyip hamur yapardı. Hatta geceleri Yaşar Yaşamaz, öz-



yaşamını anlatırken bile, Hamurkâr hem onu dinler, hem ağızındaki ekmekleri çiğnerdi. Ağızda ekmekle uyuduğu bile oluyordu.

Heykelci, kendine göre hamurlara bir ölçü koymuştu; o ölçüde çiğnenmiş ekmekten yapılmış hamuru beş kuruşa satın alıyordu. Hamurkâr bütün gün ekmek çiğner, ancak günde bir lira kazanabiliirdi. Çünkü heykelci, ağızda iyice çiğnenmemiş ekmek hamurunu satın almazdı. Ağızda çiğnedikten sonra, çiğnenmiş ekmek, hamurunun sonradan elleriyle deyoğurması gerekiyordu. Böylece hamur iyice özlenip heykelci yapılacak kıvama geliyordu.

Maltızci, koridorda yeni yaptığı

mangalları, ocakları, maltızları satıyordu. Hamurkâr da onun yanına oturmuş, hiç durmadan ağızındaki ekmekleri çiğneyordu. İyice çiğneyip özlenirdiği ekmek hamurunu ağızdan çıkarınca, önündeki artık ekmeklerden bir koca tutam alıp ağızına tikiyordu. O sırada heykelci de, çiğnenmiş ekmek hamurundan iki karış boyunda bir çıplak kız vücudu yapmaktaydı.

Yanan ocaklarda, mangallarda, maltızlarda akşam yemekleri pişirilmekteydi. Heykelcinin yanında, ocakta yemek pişiren bir hükümlü, kaynayana tenceresinin kapağını açmış, tadına bakmak için buğular tüten pencereden aldığı bir kaşık yemeği soğutmak için, büyük dudakla-

rıyle üflüyordu.

Bütün bu işleri yaparken, bir yandan da gevezeliklerini sürdürüyorlardı.

Elindeki bir mukavva parçasıyla maltızını yellemekte olan bir hükümlü, heykelciye:

-Yaşar'ın işi olmuş mu? diye sor-du.

Heykelci, gözlerini işinden ve parmaklarını ekmek hamurundan yapmaktan olduğu çıplak kız vücudunun kalçalarından kaldırmadan:

-Valla bilmem, dedi, işi olsa da atelyede çalıştırsalar sanki kaç para verecekler. Ben ona iyilik etmek istemedim. Gel Yaşar kardeşim, sana günde bir buçuk papel vereyim, bana ekmek çiğne, dedim. Amayapmadı.

Durmadan ağızını açıp kapayarak ekmek çiğnemekte olan Hamurkâr, Yaşar'ın da hamurkâr olmasıyla kendisine bir rakip çıkacağını düşünüp:

- Yaşar'ın tükürüğü yetmez abi, dedi.

Hamurkâr konuşurken ekmek çiğneyemiyordu. Bu yüzden Heykelci onun konuşmasını hiç istemezdi.

Heykelci, Hamurkâr'ın ensesine bir şaplak indirip:

- Sen sus ulan, lafa karışma, ekmegini çiğnemeye bak, dedi.

Hamurkâr, ağızındaki daha hızlı çiğnemeye başladı.

Cezaevinde, marangoz, ayakkabı, terzi işlikleri vardı. Cezaevinin disiplinini bozmayan, kavgaya gürültü çıkarmayan hükümlülerden yoksul olanlar bu işlerde çalıştırılıyor, az da olsa verilen gündeliklerle, çay, kahve, sigara paralarını olsun çıkarıyorlardı.

Yaşar Yaşamaz, yalnız hükümlülerin değil, cezaevi yönetiminin, gardiyanların, herkesin sevdiği, acıdığı uysal, söz dinler, yumuşak başlı bir delikanlıydı. Çok da yoksuldu. Ziyaretine gelecek kimsesi de yoktu. Her gece başından geçenleri anlatmasına karşılık, koğuş arkadaşlarının aralarında topladıkları üç beş kuruş da kendisini vermeseler, Yaşar sigara bile alamayacak. Ademababa koğuşundakiler gibi, avludan toplayacağı sigara izmaritlerini içmek zorunda kalacaktı.

Başgardiyan kendiliğinden, sevip acıdığı Yaşar'a, işte çalıştırılması için bir dilekçe vermesini önermişti. Yaşar da, koğuşun dilekçesini yazdırdığı dilekçesini Yarımorsiyon'a verip cezaevi müdürlüğüne göndermişti. İşliklerde çalışmak isteyenler çok olduğundan, bir hükümlünün sırası gelip de işlikte çalışması kolay olmuyordu. Yaşar da sıradaydı, bir aydan beri dilekçesine verilecek cevabı bekliyordu.

Yarımorsiyon'un taa avluda öttürdüğü düdüğü sesi duyuluyordu. Hükümlüler ölüme katmış, düdüğünü öttüre öttüre koğuşlara sokuyor-du.

İdarede yazı işlerinde çalıştığı için kendisine idareci denilen hükümlü, koridora girer girmez:

- Yaşar'ın işi olmadı arkadaşlar, diye bağırdı.

Haftaya: "BİR DE TIMARHANENİN KAPISI AÇILMAZ"

Seçmece fıkralar

EN GEREKLİ EŞYA

YILIN ideal ev kadını seçilmişti. Kendisiyle röportaj yapan gazeteci sordu:

-Sizce en gerekli ev eşyası nedir?

-Genç kadın düşünmeden cevap verdi:

-Hiç bir şeye "Hayır" demeyen bir koca..

GORÜNUŞ

DOKTOR, endişeli bir yüzle hastanın odasından çıktı ve dışarıda bekleyen kadına:

- Hanımefendi, dedi, kocanızın görünüşünü doğrusu hiç beğenmiyorum!

- Kadın içini çekti:

- Doktorcuğum, doğrusunu isterseniz ben de beğenmiyorum; ama ne yaparsınız, evlenmişiz bir kere!..

KITLIK

YOLU Hindistan'a düşen turist, bir hurma ağacının altında uyuklayan adama sordu.

- Ne iş yaparsın?

- Çiftçilik..

-Ne yetiştirirsin?
-Hindistancevizi.
-Nasıl toplarsın?
-Ağacın altına bir ağ geririm, cevizlerin düşmesi için rüzgârın esmesini beklerim.
-Ya rüzgâr çıkmazsa?
- O yıl kıtlık olacak demek-tir!..

SAVAŞTAKİ BÜYÜKELÇİ

İKİNCİ Dünya Savaşı'nın en hızlı günlerinde Ankara, merkezde bulunan diplomatlardan birini Paris Büyükelçiliği'ne atar. Üç gün sonra bir telgraf gelir Ankara'ya:

"Fransa'ya ayak bastım, Paris düştü!"
Başka ülke mi yok?
"Geç Romanya'ya" derler. Bir telgraf daha:
"Romanya'ya ayak bastım, Bükreş düştü!"
"Hemen Yugoslavya'ya at-la!" emri verilir.

Gece yarısı bir telgraf daha:
"Yugoslavya'ya ayak bastım, Belgrad düştü!"
"Yürü Avusturya'ya!"
Yürümesiyle telgrafın ulaşması bir olur:
"Avusturya'ya ayak bastım, Viyana düştü!"
Hükümet bakar ki bizimdip-

lomat tek başına bir işgal ordusu "Amanolduğun yerde kal." diye şifreli bir haber ucurur: "Hele savaş bir sona ersin, dost düşman belli olsun, nereyi işgal edeceğimizi biz sana ayrıca bildiririz!"

MANTIK

DELIKANLI çoktandır görmediği sevgiliyle karşılaşmıştı. Heyecanla sordu:

-Evlendiğini duydum, doğru mu?

-Kız kıvrılarak gülümsedi:
-Evet ama bunu sadece seni kıskandırmak için yaptım.

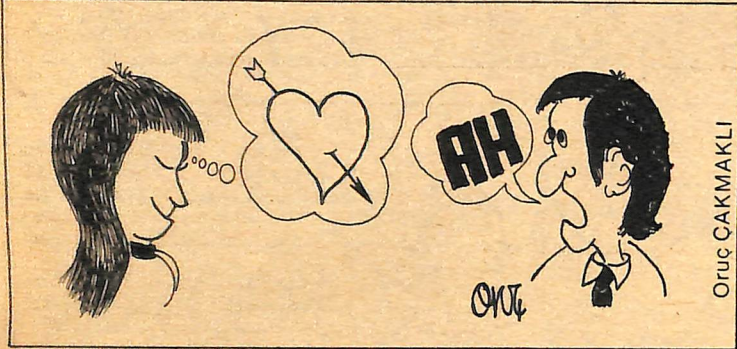
Serbest Kürsü

Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatürlerinizi, esprili fotoğraflarınızı ve fıkralarınızı bekliyoruz.

HERKESE BİR HAK söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

BU SAYFADA, KARİKATÜR, FIKRA VE ESPRİLİ FOTOĞRAFI YAYINLANAN OKUYUCULARIMIZA 100 LİRA TELİF HAKKI ÖDENMEKTEDİR.



Oruç ÇAKMAKLI



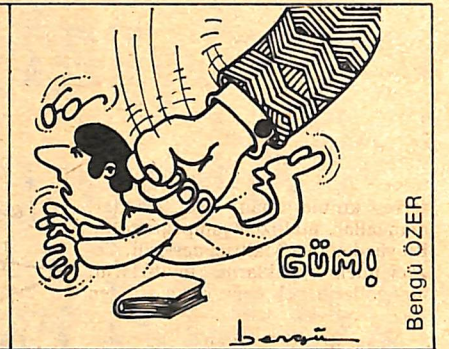
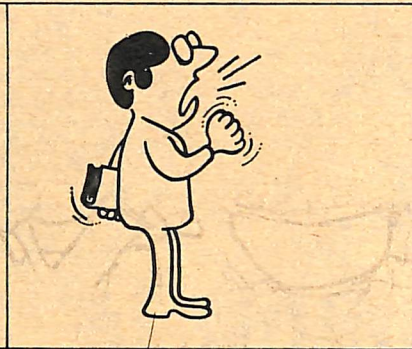
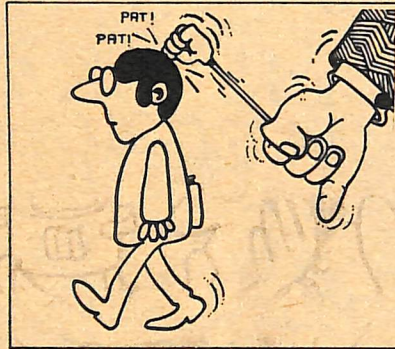
Kâmil YAVUZ



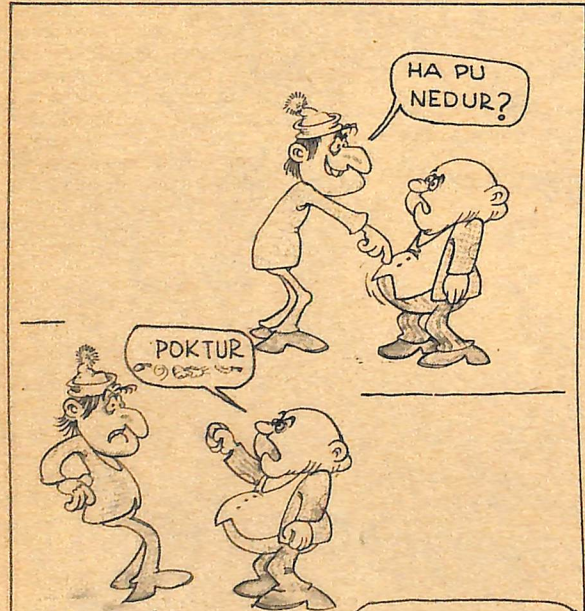
Cevat ÖZER



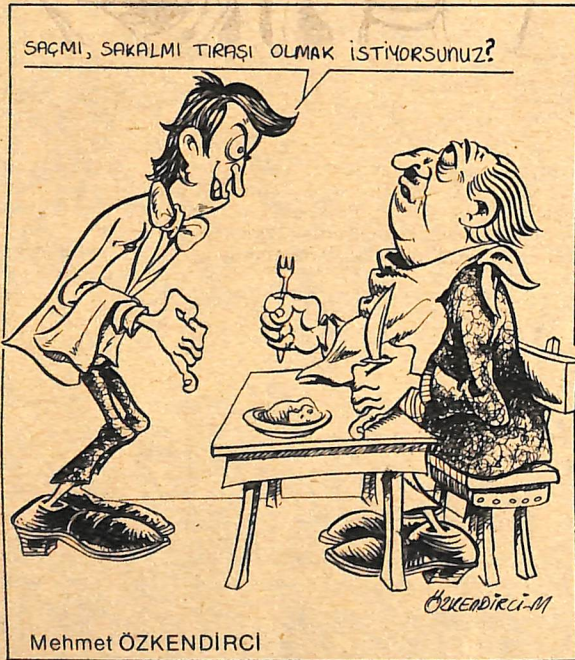
İsmail BİRET



Bengü ÖZER



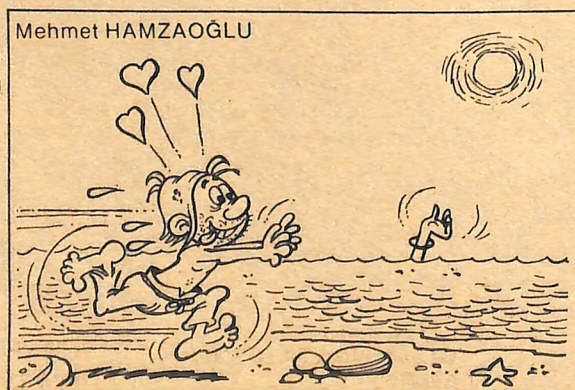
İBRAHİM SAĞDIÇ



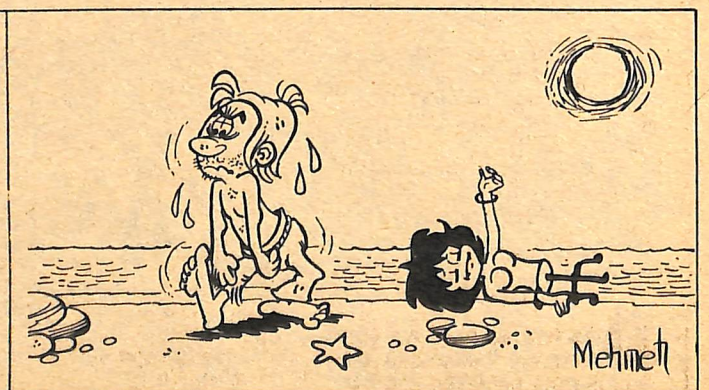
Mehmet ÖZKENDİRCİ



İbrahim SAĞDIÇ



Mehmet HAMZAOĞLU

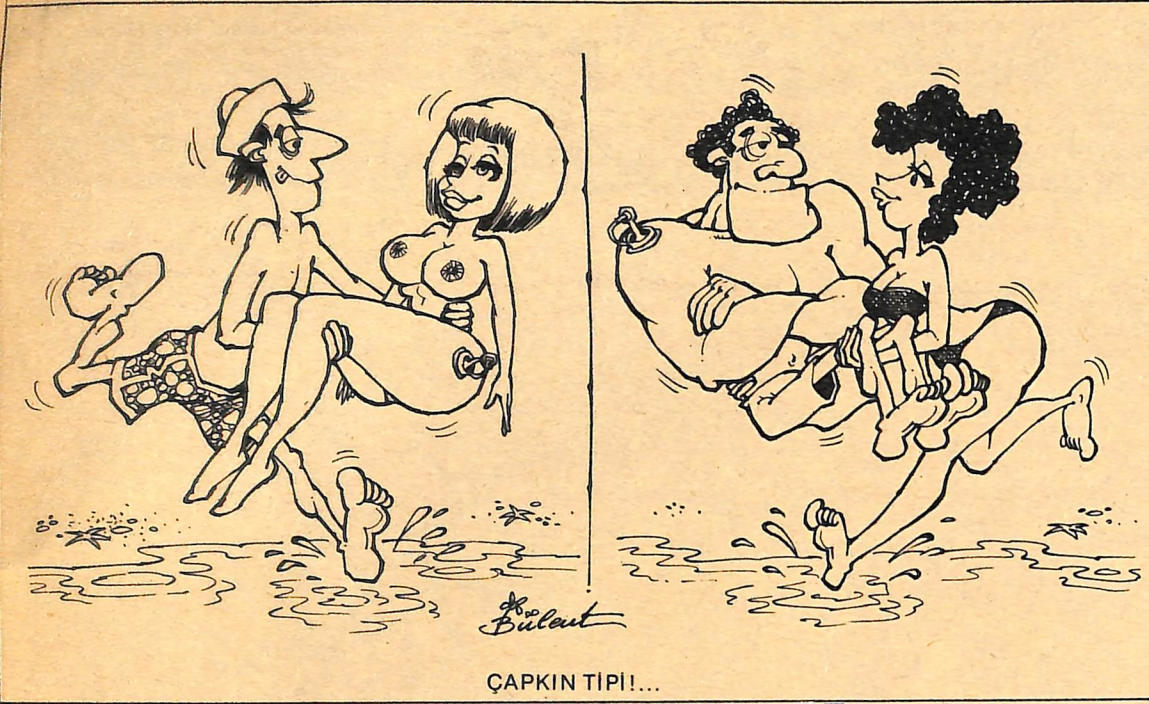


Mehmet

Gönderdiğiniz okul anılarından
ÇETİN ALTAN'ın
seçtikleri

Takdimame

YIL 1975. Yerköy Lisesi 5. sınıf öğrencisiyiz. İkinci sömestr tatiline kağıdı gibi yaklaştığımız günlerde işkenceler, yani yazılılar bitmiş; kabir azabı, yani sözlüler başlamıştı. Yine o azaplı saatlerden birinde dersimiz kimya idi. Kimya hocamız



ÇAPKIN TIPI!...

Deniz mevsimi sona ermeden ...

Birer yatak kapınız, süksenizi yapınız!

Çizen: Bülent
ARABACIOĞLU

KIYIDA neyse, ama kişinin kendini tanıtmaması için ne reklam yapıyor, ne rozet takıyor. Sadece kullandığı deniz yatağına bakılıyor.

Siz neden uymuyasınız bu modaya? İşte birkaçı:

ÇAPKIN TIPI YATAKLAR:

Bayansanız, şişirme erkeği seçeceksiniz, baysanız zevkinize uygun bayanı seçeceksiniz, soluğunuzu toplayıp, üflemeğe geçeceksiniz.

POLİTİKACI TIPI YATAKLAR:

Kasılmaya uygun, siyasete vurgun olanlar için... Hava kaçırıp batma, küçük bir esintide devrilip yatma tehlikesi varsa da, dengeyi sağladığınız sürece tadına doyum olmaz.

DOLMUŞ TIPI YATAKLAR:

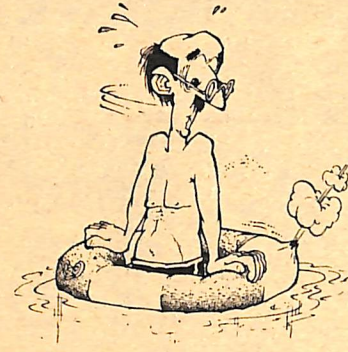
Plaka derdi yoktur, yükleme kapasitesi çoktur.

PATRON TIPI YATAKLAR:

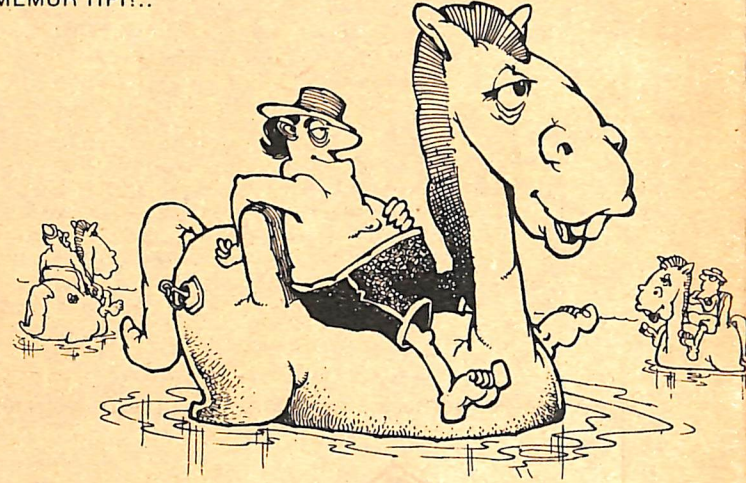
Tapası atmaz, öyle grevle falan kolay batmaz.

MEMUR TIPI YATAKLAR:

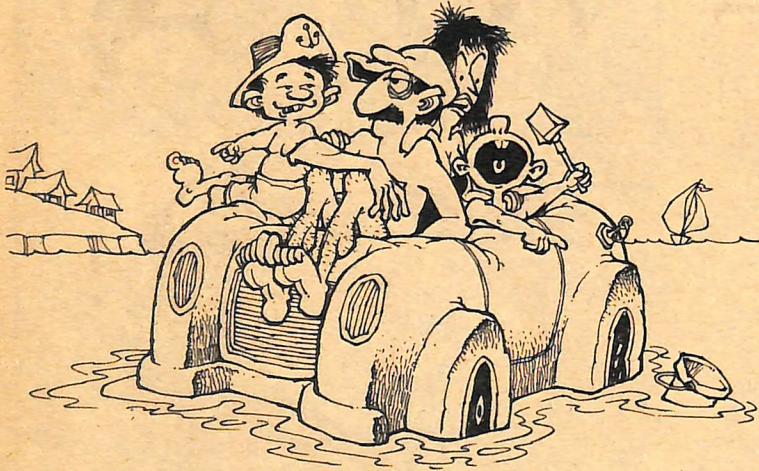
Yatak değil simittir, batırmayan ümittir!



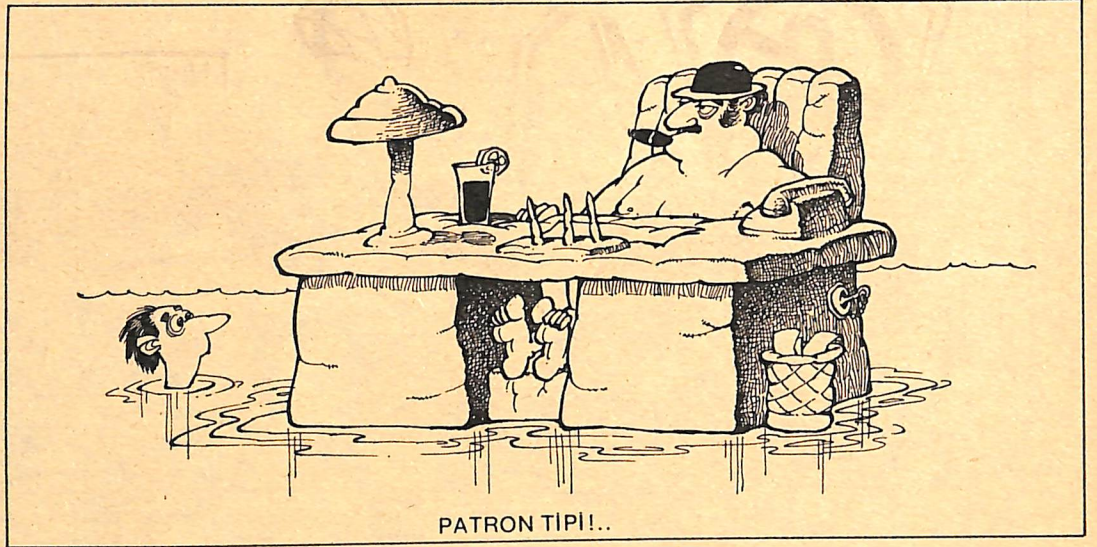
MEMUR TIPI!...



POLİTİKACI TIPI!...

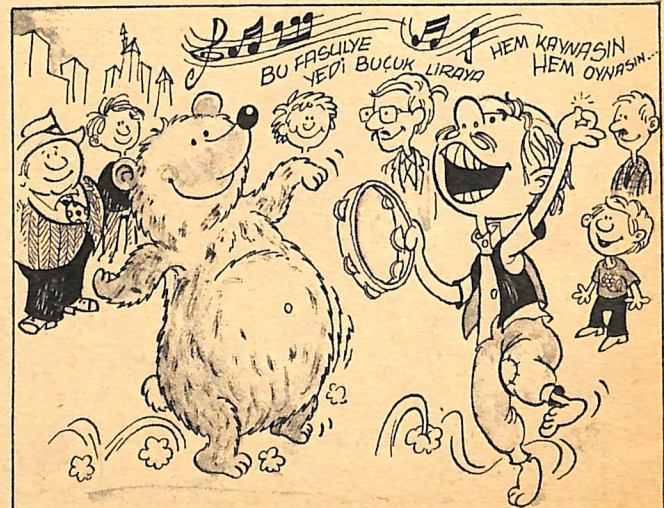


DOLMUŞ TIPI!...



PATRON TIPI!...

AYININ MARİFETİ



Abdullah bey, biz yaşlarda gösteren ufak tefek bir adamdı. Kızdığı öğrencileri Yerköy treninde adamlarına dövdürdü, hatta bazılarını bıçaklattığı bile olmuştu. O nedenle adını Gaddar Apo koymuştuk.

Gaddar Apo o gün de kara kaplıyı çıkarıp elinde evirmiş çevirmiş ve ilk kurbanını saptamıştı:

- Kazım tahtaya..
Kazım sınıfın kıdemlilerindendi. Çok çalışıp az aşındığından adına Emekçi Kazım, derdik.

Emekçi Kazım o zebella boyuyla kem küm ederek tahtaya yürüdü. Gaddar Apo da badi badi adımlarla gitti arka sıralarda Kazım'ın yerine

oturdu. Ve beylik sorusunu yapıştırdı:

- Kazım Solvey metodunu anlat. Emekçi Kazım, tıslamayla pıslama arası bir şeyler söylemeye çalışırken, kapı vuruldu, içeri dazlak kafalı bir adam girdi. Gelen müfettişti. Bütün sınıf hemen ayağa kalktı. Müfettiş:

- Oturun, dedi. Ve boş gördüğü kürsüye çıkıp oturdu.

Sonra da Emekçi Kazım'a:
- Hocam dersiniz neydi acaba, dedi.

Bütün sınıfta bir fıkırdama dalgalandı. Müfettiş gözlerini devirerek si-

nıfa şöyle bir baktı ve sesler şıp diye kesildi.

Kazım istifini bozmadan:
- Efendim dersimiz kimya, konumuz Solvey metodu, dedi.

Müfettiş arka sıralarda Kazım'ın yerinde oturan Gaddar Apo'ya eliyle ayağa kalkmasını işaret etti..

Sınıfta yine bir fıkırtı dalgası duyuldu. Müfettiş gözlerini devirince herkes yine sustu. Müfettiş Gaddar Apo'ya:

- Oğlum Solvey metodunu anlat bakalım, dedi.

Gaddar Apo bir anlatmaya başladı ki, noktası virgülüne kadar, hiç duraklamadan...



Müfettiş:
- Aferin, dedi, otur yerine..
Sonra Kazım'a döndü, adını sor-du. Kazım da bir iki yutkundu:

- Abdullah Çilingir, dedi.
Müfettiş:
- Tebrik ederim Abdullah bey,

dedi. Arkadaki öğrenci böyle olursa, kimbilir öndekiler nasıldır.

Ve sınıftan ayrıldı. Ayrılmasıyla da sınıfta bir şamata patladı.

Gaddar Apo sınıfı susturdu. Kazım'ın sırtını okşadı...

Bir iki hafta sonra karnelerde herkesin kimyası ya7, ya8, ya9'du.

Sonradan öğrendik ki müfettiş, Emekçi Kazım'a bir takdirname göndermiş. Ancak takdirmamenin üstünde Kimya Öğretmeni Abdullah Çilingir yazıyormuş.

Burhan ATAK
Vatan cad. No: 20
Yerköy-YOZGAT

"Karacaahmet'te mezartası müzesi kurulacak"

Zaten yanmış başımız, anıtlasın taşımız!

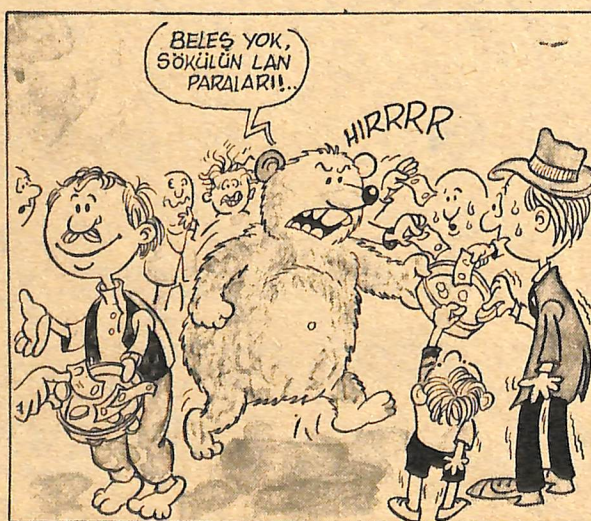
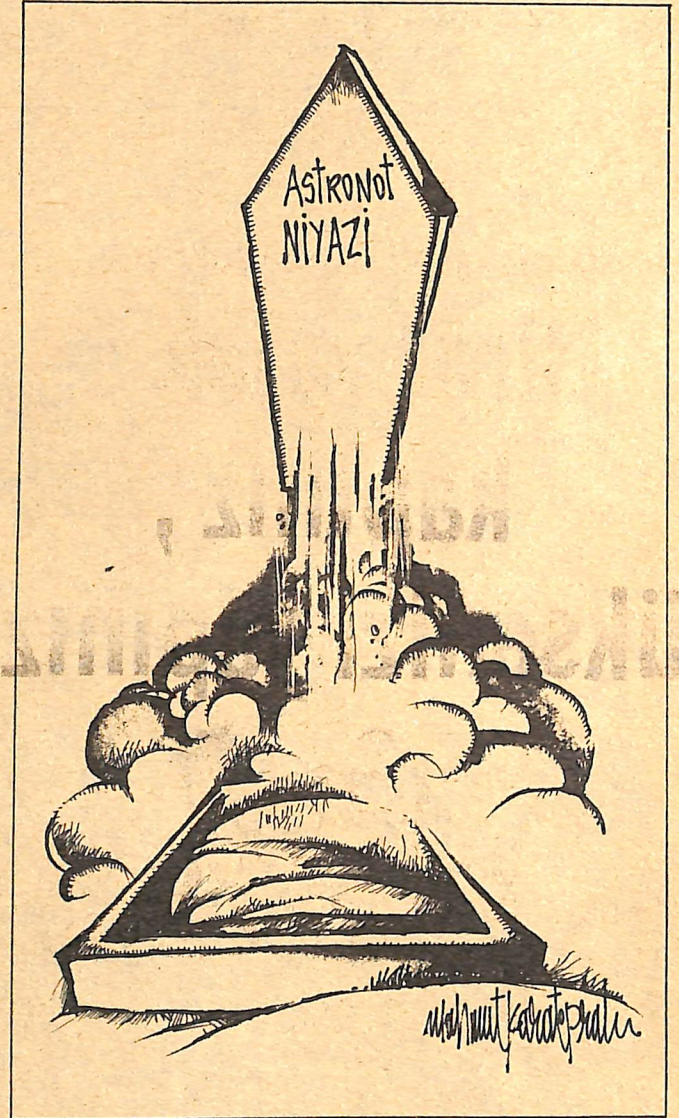
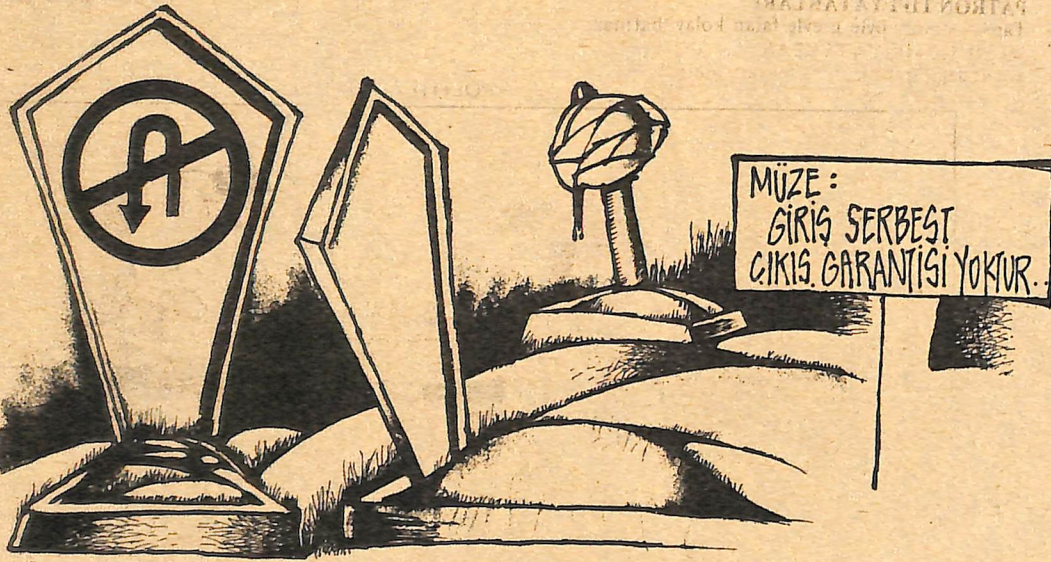
GEREKTİĞİNDE vatana hizmet eden, Tanrı'nın her günü kazık üstüne kazık yiyen, vergisini aksatmadan ödeyen, cami yapan, ağaç diken, ömür boyu çile çeken yurttaşın, hiç değilse

öldükten sonra insanca anılmasını sağlamak amacıyla harekete geçen ilgililer, yerinde bir karar almışlar, müze fikri üzerinde görüş birliğine varmışlardır.

Tasarı gerçekleşirse, kişinin

gelmişini geçmişini merak etmenin gereği kalmayacak

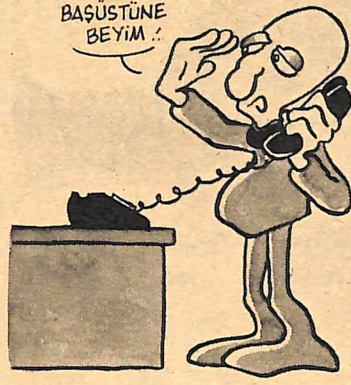
Şöyle bir göz atacağız merhumun taşına, anlayıvereceğiz sağlığında neler gelmiş başına!



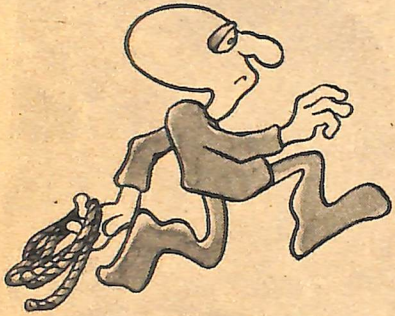
Emir demiri keser...



1



2



3



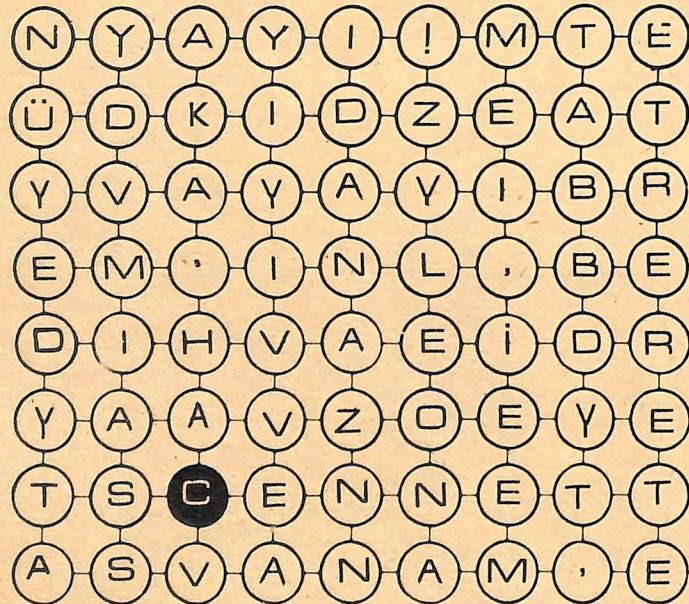
4

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, üç ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 11 kelimelik

bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (C) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.



CEVAP: Cennette, manav satıyordu meyveyi, Hava zor yerd elmayı, berbat elmezdik dünyayı!

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ARŞAF'ın 35 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmeceyi amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir.

Şimdi siz de sayfanın sağ alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyu-

cumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

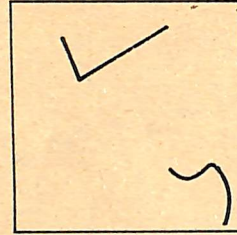
b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle, çizilmesi gerekmektedir.

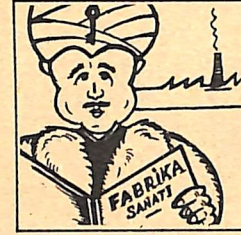
Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 35" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak. No: 30/32 Çağaloğlu - İSTANBUL

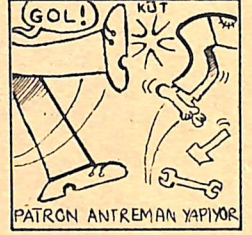
"Az gelişmiş Anahtar 33"ü en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar



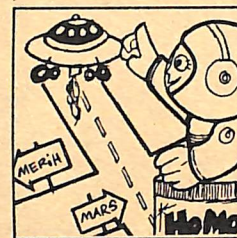
ANAHTAR ŞEKİL



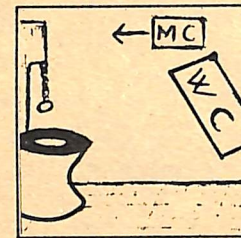
Ayhan BAHRAN
Serap Cad. Nilüfer
Sok. Yalçın Apt. No: 1/9
Kartal - Maltepe - İSTANBUL



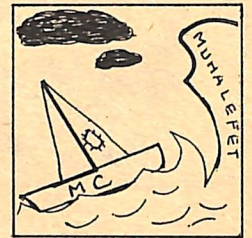
Salim PAT
Bahçelievler Soğanlı
Cad. Hızır Sok. No: 3
Bakırköy - İSTANBUL



Metin YILMAZ
Cumhuriyet Mah.
Bursa Cad. No: 5
BİLECİK



Vecihi TOKUÇ
Soğuk Hava
Deposu
Akhisar - MANİSA



Ali Osman DEMİRER
Fatih Camii Karşısı
Akgün Mühendislik Bürosu
TRABZON

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 35

Adı, soyadı:
Adresi:
.....
.....
.....

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL 1 SAYI 35

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.
Adres: Çağaloğlu
Mollafenari Sok
No: 30-32
İSTANBUL
Telefon: 28 68 75

Mesihurların nesini

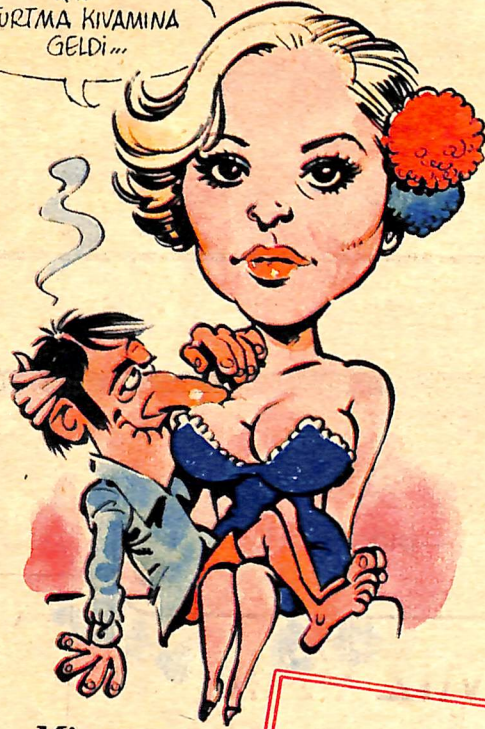
AKŞAMA ne pişireceğini düşünmediği halde "Acaba şöhretli ardistlerimiz en güzel hangi yemeği pişirir?" diye düşünüp duran binlerce dişiye.. Ve... Boyalı gazetelere inanıp, aşılı, uşaklı artistleri, her gün mutfağa girip yemek pişiriyor sanan sivri zekâlı pek çok kişiye... Müjdeler olsun!...

Ne yaptık, ne ettik, sanatçılarımızın en güzel hangi yemeği pişirdiğini sizler için öğreniverdik... Yaa... (Tereyağ...)

Evet... Ünlülerimizin evine bir gün konuk gider-seniz sakın başka bir şey yemeye kalkmayın. Yap-tıkları en güzel yemekler şunlardır, unutmayın:

Yiyelim?

İŞTE OTURTMA KIVAMINA GELDİ...



Mine Mutlu'nun oturtması

Oturtmanın âlâsı, Mine Mutlu'nun oturtmasıdır. Sanatçı, oturtmanın kıvamını çok iyi bilir. Suyunu çekmeye başladığını hissedince, oturtmayı indirir.

DOLMANIN İÇİ DİRİ KALMALI...



Ajda Pekkan'ın dolması

Ajda, dolduruşu iyi yapar. İşine göre kıyma bu-lunca, şak diye yaprağı kapar. Şimdilerde yaptığı "Cezayir Dolması" ile Parislilere ziyafet çekmekte ve herkese eline sağlık dedirtmektedir.

BAMYAMIN TADINA BAKACAK YOK MU ?..



Bülent Ersoy'un bamyası

Bülent'in bamyasını he-nüz hiç kimse yememiştir.. Fakat sanatçımız, bamyası-nın çok güzel olduğunu bize söylemiştir. "Bamyanın kü-çüğü makbuldür" diyen Bülent Ersoy ayrıca, patlıcan oturtmayı da çok sevdiğini, fakat onu bamyaya kadar güzel pişiremediği için başkaların-dan yedini belirtmiştir...

ÖNEMLİ OLAN PILAVIN DİBİNİ TUTTURMAMAK...



Fatma Girik'in pilavı

Fatma Girik'in kar gibi pilavı çok nefistir. Üstelik dipdridir. Tepeleme doldurduğu pilavına kaşık atmaya herkes can atar. Ama o, pilavı yalnız Memduh'çuğu için yapar.

RÜÇHAN BU YEMEĞİ ÇOK SEVER...



Türkân Şoray'ın sarması

Şoray'ın sarması dillere destandır. Fakat, ünlü yıldız bu nefis sarmayı nasıl yaptığını hiç açıklamaz. Kimilerine göre sarmayı asıl yapan Rüçhan'dır. (Sarıp sarmalanan ise Türkân'dır...)

Çarsaf

Temel atma
töreninden
dönen
MSP'lileri
taşladılar



İŞTE,
BUNLARIN YÜZÜNDEN
BAŞIMIZA
TAŞ YAĞIYOR...

FALENZER